

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАТЕЈУ.

ГЛАВА 1.

Шлеме Исуса Христа, сина Давида Авраамова сина.
2. Авраам роди Исака. А Исаак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову.
3. А Јуда роди Фареса и Зару с Гаријом. А Фарес роди Есрома. А Есром роди Арама.
4. А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди Салмона.
5. А Салмон роди Воова с Рахавом. А Воов роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесеја.
6. А Јесеј роди Давида цара. А Давид цар роди Соломуна с Уријинцом.
7. А Соломун роди Ровоама. А Ровоам роди Авигу. А Авигја роди Асу.
8. А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорама. А Јорам роди Озију.
9. А Озија роди Јојатама. А Јојатам роди Ахазя. А Ахаз роди Езекију.
10. А Езекија роди Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију.
11. А Јосија роди Јехонкију и браћу његову, у сеоби Вавилонској.
12. А по сеоби Вавилонској, Јехонкија роди Салатиива. А Салатиива роди Зоровавела.
13. А Зоровавел роди Авнуда. А Авнуда роди Елнанама. А Елнаним роди Авора.
14. А Авор роди Садока. А Садок роди Ахима. А Ахим роди Елиуда.
15. А Елиуд роди Елсазара. А Елсазар роди Матана. А Матан роди Јакова.
16. А Јаков роди Јосефа, мужа Марије, која роди Исуса провананаго Христа.

17. Света дакле кољена од Авраама до Давида, кољена четрнаест, а од Давида до сеобе Вавилонске, кољена четрнаест, а од сеобе Вавилонске до Христа, кољена четрнаест.

18. А рођење Исуса Христа било је овако: кад је Марија, мати његова, била испрошена за Јосефа, а још док се нијесу били састали, нађе се да је она трудна од Духа светог.

19. А Јосиф муж њезин, будући побожан, и не хотећи је јавно срамотити, размисли је тајно пустити.

20. Но кад он тако помисли, а то му се јави у сну анђео Господњи говорећи: Јосифе, сине Давидов! не бој се узети Марије жене своје; јер оно што се у њој зачело од Духа је светог.

21. Па ће родити сина, и нађени му име Исус; јер ће он избавити свој народ од грјеха њиховијех.

22. А ово је све било да се изврши што је Господ казао преко пророка боји говори:

23. Ето, дјевојка ће zatrudњети, и родиће сина, и нађећуће му име Емануило, које ће рећи: с нама Бог.

24. Кад се Јосиф пробуди од сна, учини као што му је заповједио анђео Господњи, и узме жену своју.

25. И не знадијаше за њу док не роди сина својега првенца, и нађеде му име Исус.

ГЛАВА 2.

А кад се роди Исус у Витлејему Јудејском, за времена цара Ирода, а то дођу мудрци од истога у Јерусалим, и кажу:

2. Где је цар Јудејски што се родио? Јер смо видјели његову звијезду

на истоку и дошли смо да му се покло- нимо.

3. Кад то чује цар Ирод, уплаши се, и сав Јерусалим с њим.

4. И сабравши све главаре свеште- ничке и књижевнике народне, питаше их: гдје ће се родити Христос?

5. А они му рекоше: у Витлејему Ју- дејскоме; јер је тако пророк написао:

6. И ти Витлејеме, земљо Јудина! ни по чим нијеси најмањи у држави Јудан- кој; јер ће из тебе изићи чедовођа во- ји ће пасти народ мој Израњља.

7. Онда Ирод тајно дозва мударне, и испитиваше их кад се појавља звјез- да.

8. И пославши их у Витлејем, рече: идите и распитајте добро за дјете, па кад га видјете, јавите ми, да и ја идем да му се поклоним.

9. И они саслушавши цара, побоше: а то и звјезда коју су видјели на ис- току, иђаше пред њима док не дође и стаде од овог гдје бјеше дјете.

10. А кад видјеше звјезду гдје је сто- ла, обрадоваше се веома великом ра- дост.

11. И ушавши у кућу, видјеше дјете с Маријом матером његовом, и падоше и поклонише му се; па отворивше даре своје и дариваху га: златом, и тама- ром, и смирном.

12. И приливши у сну заповијест да се не враћају к Ироду, другим путем отидоше у своју земљу.

13. А пошто они отиду, а то видјео Господњи јави се Јосифу у сну и каза му: устави, узми дјете и матер њего- ву па бјежи у Мисир, и буди онамо док ти не кажем; јер ће Ирод тражити дје- дете да га погуби.

14. И он уставши узе дјете и матер његову ноћу и отиде у Мисир.

15. И би тако до смрти Иродове: да се изврши што је Господ рекао преко пророка који говори: из Мисира до- звах сина својега.

16. Тада Ирод кад видје да су га му- дарци преварили, разгневи се врло и посла те побие сну дјетцу по Витле- јему и по свој околним његовој од дни- је године и наже, по времену које је добро дознао од мудараца.

17. Тада се зби што је казао пророк Јеремија говорећи:

Јеремја говорећи:

18. Глас у Рами чу се, плач, и риде- ње, и јучкање много: Рахила плаче за својом дјецом, и не ће да се утјешу, јер их нема.

19. А по смрти Иродовој, гле, анђео Господњи у сну јави се Јосифу у Ми- сру.

20. И рече: устави, и узми дјете и матер његову и иди у земљу Израњ- љеву; јер су изумрли који су тражили душу дјетину.

21. И он уставши, узе дјете и матер његову, и дође у земљу Израњљеву.

22. Али чувши да Архелај царује у Јудеји мјесто Ирода оца својега, по- боја се онамо иша; него приливши у сну заповијест, отиде у крајеве Гал- дејске.

23. И дошавши онамо, намјести се у граду који се зове Назарет, да се збу- де као што су казали пророци да ће се Назарећанин назвати.

ГЛАВА 3.

У оно пак доба дође Јован крститељ, и учаше у пустини Јудејској.

2. И говораше: покајте се, јер се при- ближи царство небеско.

3. Јер је то онај за кога је говорио пророк Исаја гдје каже: глас онога што виче у пустини: приправите пут Господу, и поравните стазе његове.

4. А Јован имаше хаљину од длаке камиље и појас кожан око себе; а храна његова бијаше сикавци и мед дивљи.

5. Тада изјавише сикавци и мед дивљи и сва Јудеја, и сва околна Јорданска.

6. И он их кршћаваше у Јордану, и исповиједаху грјехе своје.

7. А кад видје (Јован) многе фари- сеје и садукее гдје иду да их крсти,

рече им: пороци аспидни! ко каже важе да бжевите од гњева који иде?

8. Родите длаке род достојан пока- јања.

9. И не мислите и не говорите у се- би: имамо оца Аврааме; јер вам ка- жем да може Бог и од камења овога подигнути дјетцу Аврааму.

10. Већ и сјекира код коријена дрве- ту стоји; свако длаке дрво које не рађа добра рода, сјече се и у огњ се баца.

11. Ја длаке кршћавам вас водом за покајање; а онај што иде за мном, јакн

је од мене: ја нијесам достојан њему обуће понјети; он ће вас крстити Ду- хом светљем и огњем.

12. Њему је лопата у руци његовој, и на ње отпријебиху гумно своје, и спу- лише пшеницу своју у житницу, а пле- ву ће сажећи отвем вјетрцием.

13. Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к Јовану да се крсти.

14. А Јован браваше му говорећи: шта треба мене да крстим, а ти ли до- лавиш к жени?

15. А Исус одговори и рече му: оста- ви сад, јер тако нам треба испуњити сваку правду. Тада Јован остави га.

16. И крстивши се Исус изиђе одма- к из воде; и гле, отворише му се небеса, и виде Духа Божијега гдје сивази као голуб и дође на њега.

17. И гле, глас с неба који говори: ово је син мој љубавни који је по мојој вољи.

ГЛАВА 4.

Тада Исус одведе Дух у пустинју да га ђаво куша.

2. И поштивши се дана четрдесет и но- њи четрдесет, на пошљетку отладе.

3. И приступи к њему кушач и рече: ако си син Божиј, реци да камења ово хљебови постану.

4. А он одговори и рече: писано је: не живи човек о самом хљебу, но о сва- кој ријечи која изази из уста Божијих.

5. Тада одведе га ђаво у свети град и постави га на врх цркве;

6. Па му рече: ако си син Божиј, сво- чиди доље; јер у писму стоји да ће анђе- лим својим заповједити за тебе, и узмеће те на руке, да гдје не зашпеш за камен ногом својом.

7. А Исус рече њему: али и то стоји написано: немој кушати Господа Бога својега.

8. Опет узе га ђаво и одведе на гору врло високу, и показа му сива царства овога свијета и славу њихову;

9. И рече му: све ово даћу теби ако паднеш и поклониш ми се.

10. Тада рече њему Исус: иди од ме- не, сотоно; јер стоји написано: Госпо- ду Богу својему поклањај се и њему јединоме служе.

11. Тада остави га ђаво, и гле, ав- ђелн приступише и саужаху му.

12. А кад чу Исус да је Јован пре- дан, отиде у Галилеју.

13. И оставивши Назарет дође и на- мјести се у Капернаум приморскоме на међи Завулоновој и Нефталимовој.

14. Да се збуде што је рекао Исаја пророк говорећи:

15. Земља Завулонова и земља Неф- талимова, на путу к мору с оне стране Јордана, Галилеја незнабожача.

16. Људи који сједо у тамн, видјеше видјело велико, и онама што сједо на страни и у сјену смртноме, засвијетли видјело.

17. Од тада поче Исус учити и го- ворити: покајте се, јер се приближи царство небеско.

18. И идући покрај мора Галилејског видје два брата, Симона, који се зове Петар, и Андрију брата његова, гдје међу мреже у море, јер бијашу рибари.

19. И рече им: хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људскијем.

20. А они тај час оставише мреже и за њим отидоше.

21. И отишавши одатле видје друга два брата, Јакова Зеведејева, и Јована брата његова, у лађи са Зеведејем оцем њиховијем гдје бриче мреже своје, и по- зва их.

22. А они тај час оставише лађу и оца својега и за њим отидоше.

23. И прокођаше по свој Галилеји Исус учећи по зборницама њиховијем, и проповиједајући јеванђеље о цар- ству, и исцјељујући сваку болест и сваку немощ по људима.

24. И отиде глас о њему по свој Си- рији и приведоше му све болесне од различних болести и с различним мукама, и бијесе, и мјесечњаке, и уве- те, и исцјеђаху их.

25. И за њим иђаше народа много из Галилеје, и из Десет градова, и из Је- русалима, и Јудеје, и испреко Јор- дана.

ГЛАВА 5.

А кад он видје народа, поче се на го- ру, и сједо, и приступише му ученици његови.

2. И отворивши уста своја учаше их говорећи:

3. Благо сиромашнима духом, јер је њихово царство небеско;

4. Благо онима који плачу, јер ће се утешити;
5. Благо вроткима, јер ће наслиједити земљу;
6. Благо гладнима и жеднима правде, јер ће се наситити;
7. Благо милостивима, јер ће бити помиловани;
8. Благо онима који су чистога срца, јер ће Бога видјети;
9. Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божији назвати;
10. Благо прогнавима правде ради, јер је њихово царство небеско.
11. Благо вама ако вас узасрамоте и уштрогоне и речу на вас свакојавне рђаве ријечи извају, мене ради.
12. Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима, јер су тако прогонили пророке прије вас.
13. Ви сте се земљи; ако со обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће бити ни за што, осим да се проспе на поље и да је људи погзе.
14. Ви сте видјело свијет; не може се град сакрити кад на гору стоји.
15. Нити се ухвати свијета и меће под суа него на свијетљак, те свијетли свима који су у кући.
16. Тако да се свијетли ваше видјело пред људима, да виде ваша добра дјела, и слава она вашета који је на небесима.
17. Не мислите да сам ја дошао да понаврам закон или пророке: нијесам дошао да понаврам, него да испуним.
18. Јер вам заиста кажем: докле небо и земља стоји, не ће нестати ни најмањег слова или једне титле из закона док се све не изврши.
19. Ако ко понаври једну од ових најмањих заповијести, и научи тако људе, најмањим назваће се у царству небесовоме; а ко изврши и научи, тај ће се велики назвати у царству небесовоме.
20. Јер вам кажем да ако не буде већа правда ваша него кљесаника и фарисеја, не ћете ући у царство небеско.
21. Чули сте како је казано старима: не убиј; јер во убије, биће крив суау.
22. А ја вам кажем да ће сваки који се гњевни на брата својета ни за што, да; не, не; а што је више од овога, бити крив суау; а ако ли во рече бра-

38. Чули сте да је казано: око за око, и зуб за зуб.
39. А ја вам кажем да се не браните ода зла, него ако те ко удари по десноме твоом образу, обрни му и други;
40. И који хоће да се суди с тобом и коштују твоју да узме, подај му и хаљину.
41. И ако те погјера ко један сахат, иди с њиме два.
42. Који ниште у тебе, подај му; и који хоће да му узвајмиш, не одреци му.
43. Чули сте да је казано: љуби ближњета својета, и зрви на непријатеља својета.
44. А ја вам кажем: љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који на вас зрве и молит се Богу за оне који вас гоне;
45. Да budete синови оца својета који је на небесима; јер он заповиједа своме сунцу, те обасјава и зле и добре, и даје дажд праведнима и неправеднима.
46. Јер ако љубите оне који вас љубе, какову плату имате? Не чине ли то и парници?
47. И ако Бога називате само својој браћи, шта одвише чините? Не чине ли тако и незнабошци?
48. Будите ви дакле савршени, као што је савршен отац ваш небески.

ГЛАВА 6.

- Пазите да правду своју не чините пред људима да вас они виде; иначе платите немате од оца својета који је на небесима.
2. Кад дакле дајеш милостињу, не труби пред собом, као што чине лицемери по зборницама и по улицама да их хвале људи. Заиста вам кажем: примили су плату своју.
3. А ти кад дајеш милостињу, да не зна љавана твоја што чини десница твоја.
4. Тако да буде милостиња твоја тајна; и отац твој који види тајно, платиће теби јавно.
5. И кад се молиш Богу, не буди као лицемери, који радо по зборницама и на распршу по улицама стоје и моле се да их виде људи. Заиста вам кажем да су примили плату своју.

све ће тијело твоје тамно бити. Ако је дакле видјело што је у теби тамна, а камо ли тамна?

24. Нико не може два господара служити: јер или ће на једнога мрвити, а друготога љубити; или једноме вољети, а за другога не мрвити. Не можете Бог и за службу и мамони.

25. За то вам кажем: не брините се за живот свој, шта ће се јести, или шта ће се пити; ни за тијело своје, у што ће се обући. Није ли живот претеча нији од хране, и тијело од одијела?

26. Погледајте на птице небеске како не сеју, ни ти јављу, ни сабирају у житнице; па отац ваш небески храни их. Нијесте ли ви много претеча нији од њих?

27. А ко од вас бригући се може примакнути расту својему лакат један?

28. И за одијело што се бринете? Погледајте на њиљане у пољу како расту; не труде се ничи преду.

29. Али ја вам кажем да ни Соломон у свој својој слави не обуче се као један од њих.

30. А кад траву по пољу, која данас јест а сјутра се у пећ баца, Бог тако одијена; а камо ли вас, маловерни?

31. Не брините се дакле говорите: шта ћемо јести, или, шта ћемо пити, или, чим ћемо се одјенути?

32. Јер све ово незнабошци ишту; а зна и отац ваш небески да вама треба све ово.

33. Него иштите највише царства Божијача, а правде његове, и ово ће вам се све додати.

34. Не брините се дакле за сјутра: јер сјутра бригуће се за се. Доста је сваком дану зла свога.

ГЛАВА 7.

Не судите да вам се не суди;

2. Јер каковим судом судите, онаком омажем ће вам судити; и каковом мјером мјерите, онаком ће вам се мјерити.

3. А за што видни труп у оку брата својег, а брвна у оку својему не осјећаш?

4. Или, како можеш рећи брату својему: стани да ти извадим труп из ока твојег; а ето брвно у оку твојему?

5. Лицемере! извади највише брвно

из ока својег, па ћеш онда видјети извадити труп из ока брата својег.

6. Не дајте светлење очима; нити меканте бисера својег пред свиње, да га не погазе ногама својима, и вративши се не расстргуу вас.

7. Иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се. Јер сваки који иште, прима; и којима тражи, навлази; и који куца, отвориће му се.

9. Или који је међу вама човјек у којег ако заштите син његов хљеба камен да му да?

10. Или ако рибе заштите да му да змију?

11. Каа дакле ви, зли будући, умилете даре добре давати дјеци својој, колико ће више отац ваш небески дати добра очима који га моле?

12. Све дакле што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима: јер је то закон и пророци.

13. Уђите на усеа врата; јер су широва врата и широк пут што воде у пропаст, и много их има који њим иду.

14. Као што су усеа врата и тијесан пут што воде у живот, и мало их је који га навлазе.

15. Чувајте се од лажнијех пророка, који долазе к вама у одијелу овчијему, а унутра су вуци грабљиви.

16. По родовима виховијем познајте их. Еда ли се бере с трња грозђе, или с чичке смокве?

17. Тако свако дрво добро родове добре рађа, а зло дрво родове зле рађа.

18. Не може дрво добро родова лажних рађати, ни дрво зло родова добријех рађати.

19. Свако дакле дрво које не рађа рода добра, сјеку и у отаџ бацају.

20. И тако дакле по родовима виховијем познајте их.

21. Не ће сваки који ми говори: Господе! Господе! ући у царство небеско; но који чини по вољи оца својег који је на небесима.

22. Многи ће рећи мени у онај дан: Господе! Господе! нијесмо ли у име твоје проповојали, и твојијем именом ђаволе изгонили, и твојијем именом чудеса многа творили?

23. И тада ћу им ја казати: никад

вас нијесам знао; идите од мене који чините овакоје.

24. Сваки дакле који слуша ове моје ријечи и извршује их, казаћу да је као мудар човјек који сазида кућу своју на камену.

25. И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше вјетрови, и напалоше на кућу ову, и не паде; јер бреше утврђена на камену.

26. А сваки који слуша ове моје ријечи а не извршује их, он ће бити као човјек луд који сазида кућу своју на пјеску.

27. И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше вјетрови, и ударише у кућу ову, и паде, и распаде се страшно.

28. И кад сврши Исус ријечи ове, двљаше се народ научи његовој.

29. Јер их учаше као онај који власт има, а не као књижевници.

ГЛАВА 8.

А кад сиђе с горе, за њим иђаше народа много.

2. И гле, човјек губав дође к њему, и мољаше га: Господе! ако хоћеш, можеш ме очистити.

3. И пруживши руку Исус, дохвати га с говорите: хоћу, очисти се. И одмах очисти се од губе.

4. И рече му Исус: гледај, никому не казуј, него иди и покажи се свештенику, и принеси дар који је заповједно Мојсије ради свједочанства њима.

5. А кад уђе у Капернаум, приступи к њему капетан молећи га

6. И говори: Господе! слуга мој лежи дома узет, и мучи се врло.

7. А Исус рече му: ја ћу доћи и исцјелићу га.

8. И капетан одговори и рече: Господе! нијесам достојан да под кров мој унеш; него само реци ријеч, и оздравиће слуга мој.

9. Јер и ја сам човјек под власти, и имам под собом војнике, па речем једноме: иди, и иде; и другоме: дођи, и дође; и служи својему: учини то, и учини.

10. А кад чу Исус, уднви се и рече онама што иду за њим: зашта вам кажем: ни у Израелу толике вјере не нађох.

11. И то вам кажем да ће многи од

истока и запада доћи и сјешће за трпезу с Авраамом и Исаком и Јакобом у царству небескоме:

12. А синови царства ижгнаће се у таму најдубљу; ондаје ће бити плач и шкрт зуб.

13. А капетану рече Исус: иди, и кажи си вјеровано нека ти буде. И оздрави се слуга његов у тај час.

14. И дошавши Исус у дом Петров видје ташту његову гдје лежи и гробница је тресе.

15. И прихвати је за руку, и пусти је гробница, и уста, и служаше му.

16. А у вече доведоше к њему блјеснџих много, и игнадухове ријечу, и све болеснике исцјели.

17. Да се збуде што је казао Исусаја пророк говорите: он немоћи наше уве и болести понесе.

18. А кад виде Исус много народа око себе, заповједи ученицима својијем да иду на ону страну.

19. И приступивши један књижевник рече му: учитељу! ја идем за тобом кудагод ти поћеш.

20. Рече њему Исус: лишне имају јама и птице небеске гнијезде; а син човјечиј нема гдје главе заклати.

21. А други од ученика његовијех рече му: Господе! допусти ми највише да идем да уконам оца својег.

22. А Исус рече њему: кајде за мном, а остави нека мртви уконавају своје мртваце.

23. И кад уђе у лађу, за њим уђоше ученици његови.

24. И гле, олуја велика постаде на мору да се лађа покри валовима; а он спаваше.

25. И прикучавши се ученици његови пробудише га говорите: Господе! избави нас, изгубоско.

26. И рече им: за што сте страшљиви, маловерни? Тада уставши запријети вјетровима и мору, и постаде тишина велика.

27. А људи чудисе се говорите: ко је овај да га слушају и вјетрови и море?

28. А кад дође на ону страну у земљу Гергесинску, сретоше га два бјевсва, који излазе из гробова, тако зла да не могаше нико проћи путем онијем.

29. И гле, повикаше: што је теби до

јети им Исус говорише: гледајте да нико не дозна.

31. А они изишавши разгласише га по свој земљи оком.
32. Када они пак изиђу, гле, доведоше к њему човјека нијема и бисена.
33. И пошто изгна ђавола, проговори нијема: И дивљаше се народ говорише: никуда се тога није видјело у Израелу.
34. А фарисеји говораху: помоћу кнеза ђаволског изгони ђавола.
35. И прокофаше Исус по свијем градовима и селима учећи по зборницама њиховијем и проповиједјући језанђеље о царству, и исцјељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.
36. А гледајући људе сажали му се, јер бијаху сметени и расијани као овце без пастира.
37. Тада рече ученицима својим: жетве је много, а посленика мало.
38. Молите се дакле господару ода жетве да изведе посленике на жетву своју.

ГЛАВА 10.

И дошавши својих дванаест ученика даде им власт над духовима нечистим да их изгоне, и да исцјељују ода сваке болести и сваке немоћи.

2. А дванаест апостола имена су ова: први Симон, који се зове Петар, и Андрија брат његов; Јаков Зеведејев, и Јован брат његов;
3. Филип и Вартоломјје; Тома, и Матеј царини; Јаков Алсејев, и Левеј прозвани Тадија;
4. Симон Кананит, и Јуда Искарјотски, који га и предаде.
5. Овијех дванаест посла Исус и заповиједи им говорише: на пут незнабожаца не идите, и у град Самарјански не узлазте.
6. Нето идите к изгубљенијем овцама дома Израјлјева.
7. А ходећи проповиједате и казујте да се приближило царство небеско.
8. Болесне исцјељујте, губаве чистите, мртве дијте, ђавола изгоните; за бадава сте добили, за бадава и дате.
9. Не носите злата ни сребра ни мједи у појасима својим,
10. Ни торбе на пут, ни двије хаљине

нас, Исусе, сине Божиј? зар си дошао амо прије времена да мучиш нас?

30. А даде од њих пасијаше велики врл свиња.
31. И ђаволи мољаху га говорише: ако нас изгониш, пошљи нас да идемо у врл свиња.
32. И рече им: идите. И они изишавши отидоше у свиње. И гле, навали сав врл с бријегу у море, и потопише се у води.
33. А свињари побјегоше; и дошавши у град казаше све, и за бјисне.
34. И гле, сав град изиђе на сусрет Исусу; и видјевши га молише да би отишао из ђиховога краја.

ГЛАВА 9.

И ушавши у лађу пријеђе и дође у свој град.

2. И гле, донесоше му узета који лезаше на одру. И видјевши Исус вјеру њихову рече узетоме: не бој се, синко, опраштају ти се грјеси твоји.
3. И гле, неки од књижевника рекосе у себи: овај худл на Бога.
4. И видећи Исус помисли њихове рече: за што зло мислите у срцима својим?
5. Јер шта је лакше рећи: опраштају ти се грјеси; или рећи: устани и ходи?
6. Али да знате да власт има син човјечиј на земљи опраштати грјехе (тада рече узетоме): устани, узми свој одар и иди дома.
7. И уставши отиде дома.
8. А људи видећи чудисе се, и хвалише Бога, који је дао власт такому људима.
9. И одлазећи Исус оданде виде човјека гдје сједи на царини, по имену Матеја, и рече му: хајде за мном. И уставши отиде за њим.
10. И кад јеђаше у кући, гле, многи цариници и грјешници дођоше и јеђашу с Исусом и с ученицима његовим.
11. И видјени то фарисеји говораху ученицима његовим: за што с цариницима и грјешницима учитељ ваш једе и пије?
12. А Исус чувши то рече им: не требају здрави љевара него болесни.
13. Нето идите и научите се шта значи: милости хоћу, а не прилога. Јер ја

не ни обуђе ни штата; јер је посленик достојан свога јела.

11. А кад у који град или село уђете, испитајте ко је у њему достојан, и онда је останите док не изиђете.
12. А узавези у кућу назовите јој: мир кући овој.
13. И ако буде кућа достојна, доћи ће мир ваш на њу; а ако ли не буде достојна, мир ће се вати к вама вратити.
14. А ако вас ко не прими ничијегу слушају ријечи вашјех, излазећи из куће или из града онога отресите прах с ногу својих.
15. Зајосто вам кажем: лакше ће бити земљи Содомској и Гоморској у дан строинога суда него ли граду оному.
16. Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове; будите дакле мудри као зміје и безазлени као голубови.
17. А чувајте се од људи; јер ће вас они предати судовима, и по зборницама својим биће вас.
18. И пред властелје и цареве водите вас мене ради за свједочанство њима и незнабошцима.
19. А кад вас предаду, не брините; се како ћете или шта ћете говорити; јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати.
20. Јер ви не ћете говорити, него Дух оца вашег говориће из вас.
21. А предаће брат брата на смрт и отац сина; и устаће дјецна на родитеље и побие их.
22. И сви ће мрзати на вас имена мојега ради; али који претрпи до краја благо њему.
23. А кад вас погјерају у једном граду, бјежите у други. Јер вам кажем љевјех док дође син човјечиј.
24. Нема ученика над учитеља својегу, ни слуге над господаром својегу.
25. Доста је ученику да буде као учитељ његов и слуги као господар његов. Када су домаћина називали Веелзевулум, а како ли домаће његове?
26. Не бојте их се дакле; јер нема ништа савршено што се не ће отргнути, ни тајно што се не ће дознати.
27. Што вам говорим у тами, казујте на видни; и што вам се шапће на уши, проповиједате с кровова.
28. И не бојте се онијех који убијају

тјело а душе не могу убити; него се бојте онога који може и душу и тјело погубити у паклу.

29. Не продајте ли се два враща за један динар? па ни један од њих не може пасти на земљу без оца вашег.

30. А вама је и коса на глави сва избројана.

31. Не бојте се дакле; ви сте бољи од много врабаца.

32. А којичко призва мене пред људима, признају и ја њега пред оцем својим који је на небесима.

33. А ко се одрече мене пред људима, одрећи ћу се и ја њега пред оцем својим који је на небесима.

34. Не мислите да сам ја дошао да донесем мир на земљу; нијесам дошао да донесем мир него мах.

35. Јер сам дошао да раставим човјека од оца његова и кћер од матери њезине и снаху од сестре њезине:

36. И непријатељи човјеку *остаће* домањњи његови.

37. Који љуби оца или матер већма него мене, није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене достојан.

38. И који не узме крста својега и не пође за мном, није мене достојан.

39. Који чува душу своју, изгубиће је; а који изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.

40. Који вас прима, мене прима; а који прима мене, прима онога који ме је послао.

41. Који прима пророка у име пророчко, плату пророчку примиће; а који прима праведника у име праведничко, плату праведничку примиће.

42. И ако ко напоји једнога од ових малих само чашом студене воде у име ученичко, заиста вам кажем, не ће му плата пропасти.

ГЛАВА 11.

И кад сврши Исус заповијести дванаесторици ученика својих, отиде оданде даље да учи и да проповијода по градовима њиховим.

2. А Јован чувши у тамници дјела Христова посла двојицу ученика својих:

3. И рече му: јеси ли ти онај што ће доћи, или друготога да чекамо?

4. А Исус одговарајући рече им: идите и кажите Јовану што чујете и видите:

5. Саијени прогледају и хроми ходе, губави чисте се и глухи чују, мртви устају и сиромашнима проповијода се јеванђеље.

6. И благо ономе који се не саблазни о мене.

7. А кад ови отидоше, поче Исус људима говорити о Јовану: шта сте изишли у пустињу да видите? Трску, коју љуља вјетар?

8. Или шта сте изишли да видите? Човјека у меке хаљине обучена? Ето, који меке хаљине носе по царскем су дворовима.

9. Или шта сте изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка.

10. Јер је ово онај за кога је писано: ето, ја шаљем анђела својега пред лицем твојим, који ће приправити пут твој пред тобом.

11. Заиста вам кажем: ни један између рођених од жена није изишао већи од Јована крститеља; а најмањи у царству небескоме већи је од њега.

12. А од времена Јована крститеља до сад царство небеско на силу се узима, и силеције добијају га.

13. Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована.

14. И ако хоћете вјеровати, он је Идија што ће доћи.

15. Који има уши да чује нека чује.

16. Али какав ћу казати да је овај род? Он је као дјеча која сједе по улима и вичу својим друговима,

17. И говоре: свјасмо вам, и не играсте; жалосно вам се, и не јаукасте.

18. Јер Јован дође, који ни једе ни пије, а они кажу: ђаво је у њему.

19. Дође син човјечи, који и једе и пије, а они кажу: гле човјека изјелце и пијанице, друга царницима и грешницима. И огрвадаше премудрост дјеча њезина.

20. Тада поче Исус викаати на градове у којима су се догодила највећа чудеса његова, па се нијесу покајали:

21. Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсандо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса која су била у вама,

давно би се у врећи и у пепелу повајали.

22. Али вам кажем: Тиру и Сидону каже ће бити у дан *страшних* суда дакле ће бити у дан *страшних* суда нешто вама.

23. И ти, Капернауме! који си се до небеса подигао до пакла њеш пропаште: јер да су у Содоми била чудеса што су у теби била, остао би до данашњег дана.

24. Али вам кажем да ће земљи Содомијој лакше бити у дан *страшних* суда него теби.

25. У то вријеме одговори Исус, и рече: хвалам те, оче, Господе неба и земље, што си ово савршио од прелударијех и разумнијех а казано си простима.

26. Да, оче, јер је тако била воља твоја.

27. Све је мени предао отац мој, и нико не зна сина до отца; нити оца ко зна до сина и ако коме син хоће казати.

28. Ходите к мени, сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити.

29. Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смиран у срцу, и наћи ћете покој душе својим.

30. Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако.

ГЛАВА 12.

У то вријеме иђаше Исус у суботу кроз усјеве: а ученици његови отгадњеше, и почеше тргати класје, и јести.

2. А фарисеји видјевши то рекосе му: гле, ученици твоји чине што не ваља чинити у суботу.

3. А он рече им: нијесте ли читали што учини Давид кад огрвадше, он и који бијашу с њим?

4. Како уђе у кућу Божију, и хљебове постављене поједе, којих није ваљало јести њему ни онима што су били с њим, него самимјем свештеницима.

5. Или нијесте читали у закону како погане, свештеници у цркви суботу погане, на нијесу криви?

6. А ја вам кажем да је овдје *омак* који је већи од цркве.

7. Кад бисте пак звали шта је то: милости хоћу а не прилога, никак не бисте осуђивали правдијех:

8. Јер је господар и од суботе син човјечи.

9. И отишавши оданде дође у зборницу њихову.

10. И гле, човјек бијаше ту с руком сухом; и запиташе га говорећи: ваља ли у суботу лијечити? да би га оцеривали.

11. А он рече им: који је међу нама човјек који има овцу једну па ако она у суботу упадне у јаму не ће је узети и извадати?

12. А колико ли је човјек претежанји од овце? Даклема ваља у суботу добро чинити.

13. Тада рече човјеку: пружи руку своју. И пружи. И постаде здрава као и друга.

14. А фарисеји изишавши начинише виђешу о њему како би га погубили. Но Исус дознавши то услони се оданде.

15. И за њим идоше људи многи, и исцјелили их све.

16. И запријети им да га не разглашају:

17. Да се збуде што је казано Исаија пророк говорећи:

18. Гле, слуга мој, кога сам изабрао; љубавни мој, који је по вољи душе моје: метнућу дух свој на њега, и суда неће заблудити.

19. Не ће се снађати ни викати, нити ће чути ко по распутцима гласа његова.

20. Тресе стучене не ће преломити и свјетлила запаљена не ће угасити док правда не одржи побједу.

21. И у име његово уздаше се народи.

22. Тада доведоше к њему блесна који бреше нијем и слепи; и исцјели га да нијеси и самјени стаде говорити и гледати.

23. И дивљаху се сви људи говорећи: није ли ово Христос, син Давидов?

24. А фарисеји чувши то рекосе: овај Арукчије не изгони ђавола до помоћу Беселзевула кнеза ђаволскога.

25. А Исус знајући мисли њихове рече им: свако царство које се раздијели само по себи, опустјеће; и сваки град или дом који се раздијели сам по себи, пропаће.

26. И ако сотова сотоу изгони, сам по себи раздијели се: како ће дакле остати царство његово?

27. И ако ја помоћу Беселзевула изгоним ђаволе, синови ваши чимом помоћу изгоне? За то ће вам они бити судије.

28. А ако ли ја Духом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство небеско.
29. Или како може ко ући у кулу јакога и покућство његово отети, ако најприје не савезе јакога? и онда ће кулу његову олајничити.
30. Који није са мнош, против мене је; и који не сабира са мнош, просяца.
31. За то вам кажем: сваки гријех и худа опростиће се људима; а на Духа светог худа не ће се опростити људима.
32. И ако ко рече ријеч на сына човјека, опростиће му се; а који рече на Духа светог, не ће му се опростити ни на овоме свијету ни на ономе.
33. Или усадите дрво добро, и род његов биће добар; или усадите дрво зло, и род његов зао биће; јер се по роду дрво познаје.
34. Породи асидини! како можете добро говорити, кад сте зли? јер уста говоре од суншника срца.
35. Добар човјек из добре клијети износи добро; а зао човјек из зле клијети износи зао.
36. А ја вам кажем да ће за сваку празну ријеч коју реку људи дати одговор у дан *страшних* суда.
37. Јер ћеш се својим ријечима оправдати, и својим ћеш се ријечима осудити.
38. Тада одговорите неки од књижевника и фарисеја говорећи: учитељу! ми би ради од тебе знак видјети.
39. А он одговарајући рече им: род зли и прељуботворни тражи знак; и не ће му се дати знак осим знања Јоне пророка.
40. Јер као што је Јона био у трбуху китовом три дана и три ноћи: тако ће бити и син човјечиј у срцу земље три дана и три ноћи.
41. Нинељани изићи ће на суд с родом овим, и осудиће га; јер она кајаше Јониним поукењем: а гле, овдје је већи од Јоне.
42. Царица Јужна изићи ће на суд с родом овим, и осудиће га; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломуну: а гле, овдје је већи од Соломуна.
43. А кад нечисти дух изиђе из човека, иде кроз безводна мјеста тражећи покоја, и не нађе га.
44. Онда рече: да се вратим у дом свој одкуда сам изашао; и дошавши нађе празан, пометен и узрашен.
45. Тада отиђе и узме са собом седам дружијех Духова горјих од себе, и ушавши живе ондаје; и буде потоње горе човјеку ономе од првога. Тако ће бити и ономе роду зломе.
46. Док он још говорише к људима, гле, матери његова и браћа његова стајаху на пољу и чекаху да говоре с њиме.
47. И неко му рече: ево матери твоја и браћа твоја стоје на пољу, ради су да говоре с тобом.
48. А он одговори и рече ономе што му каза: ко је матери моја, и ко су браћа моја?
49. И пруживши руку своју на ученике своје рече: ево матери моја и браћа моја. Јер ко извршиће вољу оца мојега који је на небесима, онај је брат мој и сестра и матери.

ГЛАВА 13.

И онај дан изишавши Исус из куће сједоше код мора.

2. И сабраше се око њега људи многи, тако да мора ући у лађу и сјести; а народ сав стајаше по бријегу.

3. И он им казва много у причама.

говорећи: гле, изиђе сијач да сије.

4. И кад сијаше, једна зрна падоше крај пута, и дођоше птице и позоваше их;

5. А друга падоше на каменита мјеста, гаје не бијаше много земље, и одмах изниклоше; јер не бијаше у дубину земље.

6. И кад обасја сунце, повенуше, и будући да немаху жила, посахнуше.

7. А друга падоше у трње, и нарасте трње, и подави их.

8. А друга падоше на земљу добру, и доносаху род, једно по сто, а једно по шест, а једно по тридесет.

9. Ко има уши да чује нека чује.

10. И приступивши ученици речеше му: за што им говориш у причама?

11. А он одговарајући рече им: вама је дано да знате тајне царства небескога, а њима није дано.

12. Јер ко има, даће му се, и претећи

ће му; а који нема, узеше му се и оно што има.

13. За то им говориш у причама, јер гледајући не виде, и чујући не чују ништа разумију.

14. И збога се на вама пророшто Исавијо, које говори: ушмача ћете чути, и не ћете разумјети; и очима ћете гледати, и не ћете видјети.

15. Јер је одренило срце ових људи, и ушима тешко чују, и очи су своје затворили да како не виде очима, и ништа не чују, и срцем не разумију, и обраће се да их исцјелим.

16. А благо вашијем очима што виде, и ушмама вашијем што чују.

17. Јер вам кажем заиста да су многи пророци и праведници жељели видјети што ви видите, и не видјаше; и чути што ви чујете, и не чуше.

18. Ви пак чуће причу о сијачу:

19. Свакоме који слуша ријеч о царству и не разумије, долази нечисти људи, и враде посијачу у срцу његовом: то је ово пута посијачо.

20. А на камену посијачо то је који слуша ријеч и одмах с радости прихвати је.

21. Али нема коријена у себи, него је непостојан, па кад буде до невоље или га погубљају ријечи ради, одмах удари на траг.

22. А посијачо у трњу то је који слуша ријеч, но брига овога свијета и пријевара богатства загуше ријеч, и без рода остане.

23. А посијачо на доброј земљи то је који слуша ријеч и разумије, који дакле и род рађа, и доноси један по сто, а један по шест, а један по тридесет.

24. Другу причу каза им говорећи: царство је небеско као човјек који посија добро сјеме у пољу својему,

25. А кад људи поснаше, дође његов непријатељ и посија кукољ по пшеници, па отиђе.

26. А кад ниче усјев и род довесе, отаде се показа кукољ.

27. Тада дођоше слуге домаћинове и речеше му: господару! нијеси ли ти добро сјеме сијао на својој њиви? Откуда дакле кукољ?

28. А он рече им: непријатељ човјек отишавши посија кукољ по пшеници, па отиђе.

29. А кад ниче усјев и род довесе, отаде се показа кукољ.

30. Тада дођоше слуге домаћинове и речеше му: господару! нијеси ли ти добро сјеме сијао на својој њиви? Откуда дакле кукољ?

31. А он рече им: непријатељ човјек отишавши посија кукољ по пшеници, па отиђе.

32. Које је истина најмање од свију сјемења, али кад узрасте, веће је од свега поврћа, и буде дрво да лине небеске долазе, и сједлају на његовим гранама.

33. Другу причу каза им: царство је небеско као квасац који узме жена и метне у три копане брашна док све не ускисне.

34. Све ово у причама говори Исус својим људима, и без приче ништа не говорише им:

35. Да се збуде што је рекао пророк говорећи: отворићу у причама уста своја, казвају сакривено од постава свијета.

36. Тада остави Исус људе, и дође у кулу. И приступивши к њему ученици његови говорећи: кажи нам причу о кукољу на њиви.

37. А он одговарајући рече им: који посија добро сјеме оно је син човјечиј;

38. А њива је свијет; а добро сјеме синови су царства, а кукољ синови су зла;

39. А непријатељ који га је посијао јест ђаво; а жетва је пошљедак овога свијета; а жетовци су анђели.

40. Како што се дакле кукољ сабира, и отњем саживе, тако ће бити на пошљетку овога свијета.

41. Послаће син човјечиј анђеле своје, и сабраће из царства његова све сљобазни и који чине безаконје.

42. И бакиће их у пећ огњену: онда ће бити плач и шкргут зуба.

43. Тада ће се праведници засјати као сунце у царству оца својега. Ко има уши да чује нека чује.

44. Још је царство небеско као благо сакривено у пољу, које нашавши човјек сабри и од радости за то отиђе и све што има продаде и купи поље оно.

45. Још је царство небеско као чо-
вјек трговац који тражи добра бисера,
46. Па кад нађе једно многоцјено зр-
но бисера, отиђе и продаде све што
имаше и купи га.

47. Још је царство небеско као мре-
жа која се баца у море и заграби од
сване руке рибе;

48. Која кад се напуни, извукоше је
на крај, и сфедавши избраше добре у
судове, а зле бацаше на поље.

49. Тако ће бити на пољску вије-
ка: изићи ће анђели и одлучиће зле
од праведних.

50. И баћиће их у пећ отњену: ондје
ће бити плач и шкргут зуба.

51. Рече им Исус: разумјесте ли све
ово? Рече му: Да, Господе.

52. А он им рече: за то је сваки књи-
жевник који се научно царству небе-
скоме као домаћин који износи из књи-
жети своје ново и старо.

53. И кад сврши Исус приче ове, оти-
де оданде.

54. И дошавши на постојојну своју,
уцаше их по зборницама њиховијем та-
ко да му се дивљаху, и говораху: от-
куда овоме премудрост ова и моћи?

55. Није ли ово дрвојезин син? не
зове ли се мати његова Марија, и бра-
ћа његова Јаков, и Јосифа, и Симон, и
Јуда?

56. И сестре његове нијесу ли све код
нас? Откуда њему ово све?

57. И саблажњаваху се о њега. А Исус
рече им: нема пророка без части осим
на постојојни својој и у дому својему.
58. И не створи ондје чудеса многог-
јех за невјерство њихово.

ГЛАВА 14.

У то вријеме дође глас до Ирода че-
тверојазична о Исусу;

2. И рече слугана својијем: то је Јо-
ван крститељ; он устаде из мртвих,
и за то чини чудеса.

3. Јер Ирод узхвати Јована, свеза га
и баца у тамницу Иродијаде ради же-
не Филипа брата својега.

4. Јер му говораше Јован: не можеш
ти све имати.

5. И пшаше да га убије, али се побо-
ја народа; јер га држаху за пророка.

6. А кад бијаше дан рођења Иродо-
вјега.

ва, игра кћи Иродијадина пред њима
и угоди Ироду.

7. За то и с кљетвом обрече јој дега
штагод замисли.

8. А она научена од матере своје: дај
ми, рече, ондје на кругу главу Јована
крститеља.

9. И забригу се цар; али кљете ра-
ди и онијех који се гошњаху с њим, за-
повједи јој дати.

10. И посла те посјекоше Јована у
тамници.

11. И донесоше главу његову на кру-
гу, и дадоше дјевојци, и однесе је ма-
тери својој.

12. И дошавши ученици његови, узе-
ше тијело његово и закопаше га; и до-
ђоше Исусу те јавише.

13. И чувши Исус, отиђе оданде у
лађу у пусто мјесто на само. А кад то
чуше људи, дођоше за њим прјашнице из
градова.

14. И изишавши Исус видје многи
народ, и сажали му се за њих, и ис-
цједели болеснике њихове.

15. А пред вече приступише к њему
ученици његови говорећи: ондје је пу-
сто мјесто, а доцкан је већ; отпусти
народ нека иде у села да купи себи
хране.

16. А Исус рече им: не треба да идете;
подајте им ви нека једу.

17. А они рече му: немамо овдје
до само пет хљебова и двије рибе.

18. А он рече: донесите ми их овамо.

19. И заповједи народу да посједују
по тррави; па узео онијех пет хљебова
и двије рибе, и погледавши на небо
благовослови, и преломивши даде уче-
ницима својијем, а ученици народу.

20. И једоше сви, и наситише се, и
накупише комада што претече двана-
ест котарина пунвијех.

21. А онијех што су једи бјеше људи
око пет хиљада, осим жена и дјете.

22. И одмах нађера Исус ученице сво-
је да уђу у лађу и напријед да иду на
ону страну док он отпусти народ.

23. И отпустивши народ, поше се на
гору сам да се моли Богу. И у вече би-
јаше ондје сам.

24. А лађа бјеше наспред мора у не-
вољи од валова, јер бијаше противан
вјетар.

25. А у четврту стражу ноћи отиђе
к њима Исус идући по мору.

26. И видјевши га ученици по мору
гађе иде, поплашаше се говорећи: то
је утвара; и од страха повикаше.

27. А Исус одмах рече им говорећи:
не ботје се; ја сам, не плашите се.

28. А Петар одговарајући рече: Го-
споде! ако си ти, реци ми да дођем
к теби по води.

29. А он рече: ходи. И изишавши из
лађе Петар иђаше по води да дође
к Исусу.

30. Но видена вјетар велики уплаши
се, и почевши се топичи, повика гово-
рећи: Господе, помози!

31. И одмах Исус пруживши руку узва-
ти Петра, и рече му: маловерни! за
што се посумња?

32. И кад уђоше у лађу, преста вје-
тар.

33. А који бијаху у лађи приступише
и поклонише му се говорећи: ва исти-
ну ти си син Божиј.

34. И прешавши дођоше у земљу Ге-
нисаретску.

35. И позивавши га људи из онога мје-
ста, послаше по свој овој околници, и
донесоше к њему све болеснике.

36. И мољаху га да се само дотану
спута од његове хаљине; и који се до-
такоше оздрависше.

ГЛАВА 16.

Тада приступише к Исусу књижевници
и фарисеји од Јерусалима говорећи:

2. За што ученици твоји преступају
обичаје старијех? Јер не умивају ру-
ку својијех кад хљеб једу.

3. А он одговарајући рече им: за што
и ви преступате заповијест Божију за
обичаје своје?

4. Јер Бог заповиједо говорећи: по-
штуј оца и матер; и који онсује оца
или матер смрду да умре.

5. А ви кажете: ако који рече оцу
или матери: приложи је чим бих ти ја
могао помоћи;

6. Мисли и да не поштује оца својега
или матере. И унидоште заповијест Бо-
жју за обичаје своје.

7. Лицемери! добро је за вас про-
роковао Исавија говорећи:

8. Ови људи приближавају се к мени

устима својијем, и уснама поштују ме;
а срце њихово далеко стоји од мене.

9. Но задуу ме поштују учећи нау-
кама и заповијестима људским.

10. И дошавши људе, рече им: слу-
шајте и разумијте.

11. Не погани човјека што улази у
уста; него што излази из уста оно по-
гани човјека.

12. Тада приступише ученици њего-
ви и рече му: знаш ли да фарисеји
чувши ту ријеч саблазнише се?

13. А он одговарајући рече: свако
бески, искоријениће се.

14. Оставите их: они су слијепи во-
ђи савјешница; а савјешнак савјешца
аво води, оба ће у јаму пасти.

15. А Петар одговарајући рече му:
важи нам причу ову.

16. А Исус рече: еда ли сте и ви још
невразумни?

17. Зар још не знате да све што ула-
зи у уста у трбух иде, и излазије се на
поље?

18. А што излази из уста од срца
излази, и оно погани човјека.

19. Јер од срца излазе зле мисли,
убиства, прељубе, крварства, крађе,
лажна свједочанства, хуле на Бога.

20. И ово је што погани човјека, а
неумијењијем рукама јести не погани
човјека.

21. И изишавши оданде Исус отиђе
у крајеве Тирске и Сидонске.

22. И гле, жена Хананејка изиђе из
онгјех крајева, и повика к њему гово-
рећи: помилуј ме Господе сине Дави-
дов! моју кћер врло мучи љаво.

23. А он јој не одговори ни ријечи.
И приступиши ученици његови мо-
љаху га говорећи: отпусти је, како ви-
че за нама.

24. А он одговарајући рече: ја сам
послан само к изгубљенијем овцама
дома Израилјева.

25. А она приступивши поклони му
се говорећи: Господе помози ми!

26. А он одговарајући рече: није
добро узети од дјете хљеб и бацити
поима.

27. А она рече: да, Господе! али и
посл једу од крва што падају с тресе
њиховијех господара.

28. Тада одговори Исус, и рече јој:

о жето! велика је вјера твоја; нека ти буде како хоћеш. И оздрави ећи велика од оного часа.

29. И отишавши Исус оданде, дође к мору Галилејском, и попевши се на гору, сједо ондаје.

30. И приступише к њему људи многи који имаху са собом хромих, слепих, немисних, узетих и других јех многојех, и положише их к ногама Исусовим, и положише их, и исцјели их.

31. Тако да се народ дивљаше, видећи нијеме гдје говоре, узете здраве, хроме гдје иду, и слепе гдје гледају; и хваљаше Бога Израјљева.

32. А Исус дозвашти ученике своје рече: заво ми је овога народа, јер већ три дана стоје код мене и немају шта јести; а нијесам их рад отпустити гдје да не ослабе на путу.

33. И реконше му ученици његови: откуд да нам у пустињи толики хљеб да се насити толики народ?

34. И рече им Исус: колико хљебова имате? А они реконше: седам, и мадо рибице.

35. И заповједи народу да посједују по земљи.

36. И узевши онијех седам хљебова и рибце, и давши хвалу, преломи, и даде ученицима својим, а ученици народу.

37. И једоше сви, и наситише се; и накупаше комада што претече седам козарца пунијех.

38. А онијех што су јели бијаше четри хиљаде људи, осим жена и дјец.

39. И отпустивши народ уђе у лађу, и дође у околине Магдајске.

ГЛАВА 16.

И приступише к њему фарисеји и садукееји, и кушајући га искаху да им покаже знак с неба.

2. А он одговарајући рече им: у вече говорите: биће ведро; јер је небо пречено.

3. И у јутру: давак ће бити вјетар, јер је небо пречено и мутно. Лицејереи лице небеско умјетје познати, а знаке временна не може изматати?

4. Род али и курварски тражи знак, и знак не ће му се дати осим знака Јоане пророка. И оставивши их отиде.

5. И показавши ученици његови на ону страну забраваше учети хљеба.

6. А Исус рече им: чувајте се званца фарисејскога и садукеејског.

7. А они нијесмо хљеба узели, нијесте узели?

8. А Исус разумјевши рече им: шта мислите у себи, маловјерни, што хљеба тите пет хљебова на пет хиљада, и велико козарца накупаше?

9. Зар још не разумјетете ниги пам-волико козарца накупаше?

10. Ни седам хљебова на четири хиљаде, и колико козарца накупаше?

11. Како не разумјетете да нам не рекох за хљебова да се чувак кваца фарисејскога и садукеејског?

12. Тада разумјеше да не рече кваца хљебова да се чувају, него науке фарисејске и садукеејске.

13. А кад дође Исус у околине Гесарије Филипове, питаше ученике своје је говорешти: ко говоре људи да је син човјечи?

14. А они реконше: једни говоре да си Јован крститељ, други да си Илија, а други Јеремија, или који од пророка.

15. Рече им Исус: а ви шта мислите ко сам ја?

16. А Симон Петар одговори и рече: ти си Христос, син Бога живога.

17. И одговарајући Исус рече му: благо теби, Симоне сине Јонин! Јер ти јело и крв нијесу теби то јавили, него отац мој који је на небесима.

18. А и ја теби кажем: ти си Петар, и на овоме камену сазидаћу цркву своју, и врата паклена не ће је надвадати.

19. И даћу ти кључеве од царства небескога: и што свезаш на земљи биће свезано на небесима; и што раздријеш на земљи биће раздријешено на небесима.

20. Тада запрјети Исус ученицима својим да нико не казују да је он Христос.

21. Од тада поче Исус називати ученицима својим да њему ваља ниш у Јерусалим, и много пострадади од старјешина и од главара свештеничких и књижевника, и да ће га убити, и трећи дан да ће устати.

22. И узевши га Петар поче га одвраћати говорешти: Боже сачувај! то не ће бити од тебе.

23. А он се обрнувши рече Петру: иди

од мене сотоно; ти си ми сабаван; јер не мислиш што је Божије него људско.

24. Тада Исус рече ученицима својим: ако ко хоће за мном ићи, нека одрече себе, и узме крст свој и иде за мном.

25. Јер во хоће своју душу да сачува, изгубиће је; а ако ко изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.

26. Јер кава је корист човјеку ако сав свијет добије а душу своју науди? или какав ће откуп дати човјек за своју душу?

27. Јер ће доћи син човјечиј у слави она својета с анђелима својим, и тада ће врагити свакоме по дјелима његовим.

28. Заисто вам кажем: имају неки међу овима што стоје овадје који не ће окутити смрти док не виде сина човјечијета гдје иде у царство својему.

ГЛАВА 17.

И послаше шест дана узе Исус Петра и Јаква и Јована брата његова, и изведе их на гору високу саме.

2. И преобрази се пред њима, и засја се лице његово као сунце, а хаљине његове постадоше бјеле као свијет.

3. И гле, указаше им се Мојсије и Илија, који с њим говораху.

4. А Петар одговарајући рече Исусу: Господе! добро нам је овадје бити; ако хоћеш да начинимо овадје три сјенице: теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији.

5. Док он још говораше, гле, облак сјајан заклови их, и гле, глас из облака говорешти: оно је син мој љубавни, који је по мојој вољи; њега послушајте.

6. И чувши ученици надоше ничице, и удлашаше се врло.

7. И приступивши Исус дохвати их се, и рече: устаните, и не бојте се.

8. А они подигнувши очи своје никога не видјаше до Исуса сама.

9. И силашећи с горе заповједи им Исус говорешти: нико не казује што сте видјели док син човјечиј из мртвих не устане.

10. И запиташе га ученици његови говорешти: за што дакле књижевници кажу да Илија најпрвије треба да дође?

11. А Исус одговарајући рече им: Илија ће доћи најпрвије и уредити све.

12. Али вам кажем да је Илија већ дошао, и не познаше га; него учинише с њиме шта хуђаше: тако и син човјечиј треба да пострада од њих.

13. Тада разумјеше ученици да им говори за Јована крститеља.

14. И кад дођоше к народу, приступи к њему човјек клањајући му се

15. И говорешти: Господе! помиљуј сина својета; јер о мијени обеси и мучи се врло; јер много пута пада у ватру, и много пута у воду.

16. И доведох га ученицима твојим, и не могоше га исцјелити.

17. А Исус одговарајући рече: о роде нејверни и поварени! докле ћу бити с вама? докле ћу вас гријешти? Доведите ми га амо.

18. И запрјети му Исус; и љаво изиђе из њега; и оздрави момче од оного часа.

19. Тада приступише ученици к Исусу и на само реконше му: за што га ми не могамо изгнати?

20. А Исус рече им: за нејверство ваше. Јер вам кажем заиста: ако имате вјере колико зрно горучино, рећи ће и гори оној: пријери овадје главо, и пријери ће, и ништа не ће вам бити немогуће.

21. А овај се род изгони само молитвом и постом.

22. А кад су ходили по Галилеји, рече им Исус: предаће се син човјечиј у руке људске;

23. И убиће га, и трећи дан устаће. И невесели бијашу врло.

24. А кад дођоше у Капернаум, приступише к Петру они што купе динара хме, и реконше: зар ваш учитељ не ће дати динара хме?

25. Петар рече: хоће. И кад уђе у кућу, претече га Исус говорешти: шта мислиш Симоне? Царени земаљски ода кога узимају порезе и караче, или од својих синона или од туђијех?

26. Рече њему Петар: од туђијех. Рече му Исус: дакле не плаћају синови.

27. Али да их не сабавиш, иди на море, и баци удицу, и коју прву узхватиш рибу, узми је; и кад јој отвориш уста наћи ћеши статир: узми га те им подај за ме и за се.

ГЛАВА 18.

У тај час приступише ученици к Исусу говорећи: хо је дакле највећи у царству небескоме?

2. И дозва Исус дјете, и постави га међу њих,
3. И рече им: заиста вам кажем, ако се не повратите и не budete као дјета, не ћете ући у царство небеско.
4. Који се дакле понизи као дјете ово, онај је највећи у царству небескоме.
5. И који прима таково дјете у име моје, мене прима.

6. А који саблазни једнога од овјех малијех који вјерују мене, боље би му било да се обеси камен воденични о врату његову, и да потоне у дубину морску.

7. Тешко свијету од саблазни! јер је потребно да дођу саблазни; али тешко оном човјеку кроз кога долази саблазан.

8. Ако ли те рука твоја или нога твоја саблањавна, одсјечи је и баци од себе: боље ти је ући у живот хром или кљасту, него ли с дивје руке и дивје ноге да те баце у отаџ вјечни.
9. И ако те око твоје саблањавна, извади га и баци од себе: боље ти је с једним оком у живот ући, него с два ока да те баце у пакло отъени.

10. Гледајте да не презерте једнога од малијех овјех; јер вам кажем да анђели њихови на небесима једнако гледају лице оца мојега небескога.

11. Јер син човјечи дође да изнађе и спасе изгубљено.
12. Што вам се чини? Кад има један човјек сто оваца па зађе једна од њих, не остави ли он деведесет и девет у планини, и иде да тражи ону што је зашла?

13. И ако се догоди да је нађе, заиста вам кажем да се вој више радује него омима деведесет и девет што нијесу зашла.

14. Тако није воља оца вашег небескога да погине један од овјех малијех.

15. Ако ли ти сапријеси брат твој, иди и поварај га међу собом и њим самијем; ако те послуша, добио си брата својега.

16. Ако ли те не послуша, узми са собом још једнога или двојицу да све

ријечи остану на устима два или три свједога.

17. Ако ли њих не послуша, важи пркви; а ако ли не послуша ни пркви, да ти буде као незнабожац и хариник.

18. Јер вам кажем заиста: штогод свезете на земљи биће свезано на небу, и штогод раздрожите на земљи биће раздрожено на небу.

19. Још вам кажем заиста: ако се два од вас сложе на земљи у чему у Архаго, за што се узмоде, даће им отац мој који је на небесима.

20. Јер гдје су два или три сабранн у име моје онадје сам ја међу њима.

21. Тада приступи к њему Петар и рече: Господе! колико пута ако ми сапријеси брат мој да му опростим? до седам пута?

22. Рече њему Исус: не велик ти до седам пута, него до седам пута седамдесет.

23. За то је царство небеско као човјек цар који напусти да се прорачуни са својим слугама.

24. И кад се поче рачунити, доведоше му једнога дужника од десет хиљада таланта.

25. И будући да немаше чим платити, заповједи господар његов да га продаду, и жену његову и дјецу, и све што има, и да му се плати.

26. Но слуга тај паде и клањаше му се говорећи: господару! причекај ме, и све ћу ти платити.

27. А господару се сажали за тијем слугом, пусти га и дуг опрости му.

28. А кад изиђе слуга тај, нађе једнога од својих другара који му је дужан сто гроша, и укљативши га дванаесте говорећи: дај ми што си дужан.

29. Паде другар његов пред ноге његове и мољаше га говорећи: причекај ме, и све ћу ти платити.

30. А он не хтје, него га одведе и баци у тамницу док не плати дуга.

31. Видјевши пак другари његови тој догађај жао им би врло, и отишавши казаше господару својем сав догађај.

32. Тада га дозва господар његов, и рече му: зли салто! сав дуг онај опрости теби, јер си ме молио.

33. Није ли требало да се и ти смиљеш на свога другара, као и ја на те што се смиљаваш?

34. И разљези се господар његов, и предаде га мучитељима док не плати св дуг свој.

35. Тако ће и отац мој небески учинити вама, ако не опростите сваки братају својему од срца својих.

ГЛАВА 19.

И кад сврши Исус ријечи ове, отиде из Галилеје, и дође у околине Јудејске преко Јордана.

2. И за њим идоше људи многи и ишцијели их ондје.

3. И приступише к њему фарисеји да га кунују, и рекоше му: може ли човјек пустити жену своју за сваку кривцу?

4. А он одговарајући рече им: нијесте ли читали да је онај који је у почетку створио човјека мужа и жену створио их?

5. И рече: за то оставише човјек оца својега и матер, и приљепише се к жени својој, и бише двоје једно тијело.

6. Тако нијесу више двоје, него једно тијело; а што је Бог саставио човјек да не раставља.

7. Рекоше му: за што дакле Мојсије заповиједа да се да књига распусна, и да се пусти?

8. Рече им: Мојсије је вама допустио по тврђи вашег срца пуштити своје жене; а из почетка није било тако.

9. Нето ја вам кажем: ако ко пусти своју жену, осим за курварство, и ожени се другом, чини прелјубу; и који узме пуштеницу чини прелјубу.

10. Рекоше му ученици његови: ако је тако човјеку са женом, није се добро женити.

11. А он рече им: не могу сви примити тијех ријечи до они којима је дано.

12. Јер има ушкољеника који су се тако родили из утробе материне; а има ушкољеника које су људи ушкољили; а има ушкољеника који су сами себе ушкољили царства ради небескога. Ко може примити нека прима.

13. Тада приведоше к њему дјецу да метне руке на њих, и да се помоли Богу; а ученици забрављаху им.

14. А Исус рече: оставите дјецу, и не забрављујте им долазити к мени; јер је таковијех царство небеско.

15. И метнувши на њих руке отиде одавде.

ГЛАВА 20.

Јер је царство небеско као човјек домаћин који у јутру рано изиђе да најма посленике у винограду свој.

2. И погодивши се с посленицима по грош на дан посла их у виноград свој.
3. И изишавши у трећи сахат, виде друге гдје стоје на чаршiji беспослени,
4. И њима рече: идите и ви у мој виноград, и што буде право даћу вам.
5. И они отидоше. И опет изишавши у шести и девети сахат, учини тако.
6. И у једнаести сахат изишавши на друге гдје стоје беспослени, и рече им: што стојте овдје вас дан беспослени?
7. Рекосе му: нико нас не најми. Рече им: идите и ви у мој виноград, и што буде право примићете.
8. А кад би у вече, рече господар од винограда да приставу својему: дозови посленике и подај им плаћу почевши од последњих до првих.
9. И дошавши који су у једнаести сахат *мајмечи* примише по грош.
10. А кад дођоше први, мишљаху да ће више примити: и примише и они по грош.
11. И примивши викаху на господара
12. Говорећи: ови последњи један сахат радиле, и изједначи их с нама који смо се читав дан мучили и горјели.
13. А он одговарајући рече једноме од њих: пријатељу! ја теби не чиним криво: нијеси ли погодио са мном по грош?
14. Узми своје па иди; а ја хоћу и овоме последњему да дам као и теби.
15. Или зар ја нијесам властан у својему чинити шта хоћу? Зар је око твоје зло што сам ја добар?
16. Тако ће бити последњи први и први последњи; јер је много званијех а мало избранијех.
17. И пошавши Исус у Јерусалим уве на само дванаест ученика на путу, и рече им:
18. Ето идемо у Јерусалим, и син човјечи биће предан глгаварима свештеницијем и књижевницима; и осудиће га на смрт;
19. И предаће га незнабошцима да му се ругају и да га бију и разапну; и трећи дан устаће.
20. Тада приступи к њему мати синова Зенедејевљех са својим синовима млађајћим му се и мољаше га за нешто. послати.

21. А он јој рече: шта хоћеш? Рече му: заповједи да сједу она која два сина, један с десне стране теби, а један с леве стране теби, у царству твојему.

22. А Исус одговарајући рече: не знате шта иштете; можете ли пити чашу коју ја ја пити, и крстити се крштењем којим се ја крстим? Секоме му: можемо.

23. И рече им: чашу дакле моју испићете, и крстићете се крштењем којим се ја крстим; али да сједете с десне стране мени и с лјеве, не могу ја дати, него коме је угодно отац мој.

24. И кад чухе *остлајеш* десет *ученика*, расрднше се на *га* два брата.

25. А Исус дозваше их рече: знате да кнезови народни заповједју народу, и поглавари управљају њим.

26. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.

27. И који хоће међу вама да буде први, да вам буде слуга.

28. Као што ни син човјечији није дошао да му служи, него да служи и да дати своју у откуп да за многе.

29. И кад је излазио из Јерихона за њим иде народ многи.

30. И гле, два слјепца сјеђаху крај пута, и чуши да Исус пролази повикаше говорећи: помилуј нас Господе, сине Давидов!

31. А народ пријећаше им да ућуте; а они још већма повикаше говорећи: помилуј нас Господе, сине Давидов!

32. И оставивши се Исус дозва их, и рече: шта хоћете да вам учиним?

33. Рекосе му: Господе, да се отворе очи наше.

34. И смрлова се Исус, и дохвати се очију њиховијех, и одмах прогледаше очи њихове, и отидоше за њим.

ГЛАВА 21.

И кад се приближише к Јерусалиму и дођоше у Витчау к Маслинској гори, онда Исус посла два ученика

2. Говорећи им: идите у село што је према вама, и одмах ћете наћи магарицу привезану и магаре с њом; одријешите је и доведите ми.

3. И ако вам ко рече што, кажите да они требају Господу; и одмах ће их послати.

4. А ово је све било да се збуде што је казао пророк говорећи:
5. Кажите блери Сионовој: ово цар твој иде теби крозак, и јаше на магару, и магарету сину магарицину.
6. И ученици отидоше, и учинивши вако им заповједа Исус
7. Доведоше магарицу и магаре, и метнуше на њих хаљине своје, и посядише га на њих.
8. А људи многи прострајаше хаљине своје по путу; а други резаху грање од дрвета и простираху по путу.
9. А народ који иђаше пред њим и за њим, викаше говорећи: Осана сину Давидову! благословен који иде у име Господње! Осана на висини!
10. И кад он уђе у Јерусалим, узбуни се сав град говорећи: во је то?
11. А народ говораше: ово је Исус пророк из Назарета Галилејскога.
12. И уђе Исус у цркву Божију, и изгна све који продаваху и куповаху по дрвени, и испремета трпезе онијех што мјешаху новце, и кључе онијех што продаваху голубове.
13. И рече им: у писму стоји: дом мој дом молитве нека се зове; а ви начинисте ода њега пећину хајдучку.
14. И приступише к њему хром и слјепи у пркви, и испућаше их.
15. А кад видјаше глгавари свештеници и књижевници чудеса што учини, и дјелу гдје вичу у цркви и говоре: Осана сину Давидову, расрднше се.
16. И рекосе му: чујеш ли што они говоре? А Исус рече им: да! зар нијесте никад читали: из уста мале дјеце и која сјасују начинио си себи хвалу?
17. И оставивши их изиђе на поље из града у Витанију, и заноћи ондје.
18. А у јутру враћајући се у град оградаше.
19. И угледавши смовну једну крај пута дође к њој, и не нађе ништа на њој до лишћа сама, и рече јој: да никад на теби не буде рода до вијека. И одмах усакну смовна.
20. И видјевши то ученици дивнше се говорећи: вако одмах усакну смовна!
21. А Исус одговарајући рече им: заиста вам кажем: ако имате вјеру и не посумњате, не само смовнево учинићете, него и гори овој ако речете: дигни се и баци се у море, биће.
22. И све што узаштете у молитви вјерујући, добићете.
23. И кад дође у цркву и стаде учити, приступише к њему глгавари свештеници и старјешине народне говорећи: казавом власти то чиниш? и во ти даде власт ту?
24. А Исус одговарајући рече им: и ја ћу вас упитати једну ријеч, коју ако ми кажете, и ја ћу вама казати казавом власти ово чиним.
25. Крштење Јованово отуда би? или с неба, или од људи? А они помиславаху у себи говорећи: ако речемо: с неба, рећи ће нам: зашто му дакле не вјероваште?
26. Ако ли речемо: од људи, бојимо се народа; јер сви Јована држаху за пророка.
27. И одговарајући Исусу рекосе: не знамо. Рече и он њима: ни ја вама не ћу казати казавом власти ово чиним.
28. Шта вам се чини? Човјек неки имаше два сина; и дошавши к првоме рече: сине! иди данас ради у виноград моје.
29. А он одговарајући рече: не ћу; а послаје се раскаја и отиде.
30. И приступивши к другоме рече тако. А он одговарајући рече: хоћу, господару; и не отиде.
31. Који је од ове двојице испунио вољу очину? Рекосе му: први. Рече им Исус: заиста вам кажем да ће цариници и курве прије вас ући у царство Божије.
32. Јер дође к вама Јован путем праведнијем, и не вјероваште му; а цариници и курве вјероваше му; и ви пошто видјесте то, не раскајасте се да му вјерујете.
33. Другу причу чујте: бијаше човјек домаћин који посади виноград, и отгради га платом, и ископа у њему пивницу, и начини кључ, и даде га виноградарима, и отиде.
34. А кад се приближи пријеме родо-вила, посла слуге своје к виноградарима да приме родове његове.
35. И виноградари похватаху слуге његове једнога избине, а једнога убише, а једнога засуше камењем.
36. Опет посла друге слуге, више него прије, и учинише им тако исто.
37. А по том посла к њима сина сво-

јета говорећи: постигајте се сина мојега.

38. А виноградари видјевши сина рекоше међу собом: ово је нашљадник; ходите да га убијемо, и да нама остане достојање његово.

39. И ухватише га, па кеведаше на поље из винограда, и убише.

40. Када дође дакле господар од винограда шта ће учинити виноградарима ондјем?

41. Рекоше му: злочинце ће злом смртно поморити; а виноградар даће другима виноградарина, који ће му давати родове у своје пријеме.

42. Рече им Исус: зар нијесте никад читали у писму: камен који одбацише издари, онај поста глава од угла; то би од Господа и дивно је у вашјем оцима.

43. За то вам кажем да ће се од вас узети царство Божије, и даће се народу који његове родове доноси.

44. И ко падне на овај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.

45. И чуши главари свештенички и фарисеји приче његове разумјеше да за њих говори.

46. И гледаху да га ухватите, али се побојаше народа, јер га држаху за пророка.

ГЛАВА 22.

И одговарајући Исус опет рече им у причама говорећи:

2. Царство је небеско као човјек цар који начини свадбу сину својему.

3. И посла сауге своје да зову знаице на свадбу, и не хтјеше доћи.

4. Опет посла друге сауге говорећи: кажите званицама: ево сам објед свој уготовко, јунци моји и храњеници поклани су, и све је готово; дођите на свадбу.

5. А они не маривши отидоше овај у поље своје, а овај у трговици својој.

6. А остали ухватише сауге његове, изружише их, и побеше их.

7. И кад то чу цар онај, разгљени се и пославши војску своју погуби гврнице оне, и град њихов запали.

8. Тада рече саугама својима: свадба је дакле готова, а званици не бише достојне.

9. Идите дакле на раскршћа и кога год нађете, дозовите на свадбу.

10. И изишавши сауге оне на раскршћа сабраше све које нађоше, аде и добре; и столови напунише се гостију.

11. Изишавши пак цар да види госте угледа ондаје човјека необучена у свадбено рухо.

12. И рече му: пријатељу! како си дошао амо без свадбенога руха? а он одуште.

13. Тада рече цар саугама: свезите му руке и ноге, па га умрите те бадите у таму најкрајњу; ондаје ће бити плач и шкргут зуба.

14. Јер су многи звањи, али је мало изабраних.

15. Тада отидоше фарисеји и начинише вијећу како би га ухватили у ријечи.

16. И послаше к њему ученике своје с Иродоцима, те рекоше: учитељу! знамо да си истинит, и путу Божијему заиста учиш, и не мараш ни за кога, јер не гледаш ко је ко.

17. Кажи нам дакле шта мислиш ти? треба ли дати харач ћесару или не?

18. Разумјевши Исус лукавство њихово рече: што ме гушате, лицејмери?

19. Покажите ми новац харачан. А они донесоше му новац.

20. И рече им: чиј је образ овај и натпис?

21. И рекоше му: ћесарев. Тада рече им: подајте дакле ћесареву ћесару, и Божије Богу.

22. И чуши дивнише се, и оставивши га отидоше.

23. Тај дан приступише к њему саугеј који који говоре да нема васкрсенија, и упиташе га.

24. Говорећи: учитељу! Мојсије рече: ако ко умре без дјете, да узме брат његов жену његову и да подигне сјеме брату својему.

25. У нас бјеше седам браће; и први оженивши се умрије, и не имавши породе остави жену своју брату својему.

26. А тако и други, и трећи, тја до седмога.

27. А послатије свију умрије и жена.

28. О васкрсенију дакле кога ће од седморнице бити жена? јер је за свима била.

29. А Исус одговарајући рече им:

варате се, не знајући писма ни силе Божије.

30. Јер о васкрсенију нити ће се знати ни удавати; него су као агђели Божији на небу.

31. А за васкрсеније мртвијех нијесте ли читали што вам је рекао Бог говорећи:

32. Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исавов, и Бог Јаковљев? Није Бог Бог мртвијех, него живијех.

33. И чуши народ дивљаше се научи његово.

34. А фарисеји чувши да посрами сауге сабраше се заједно.

35. И упита један од њих законик купајући га и говорећи:

36. Учитељу! која је заповијест највећа у закону?

37. А Исус рече му: љуби Господа Бога својета свијем срцем својјем, и свом душом својом, и свом мисли својом.

38. Ово је прва и највећа заповијест.

39. А друга је као и ова: љуби ближњег својег као самога себе.

40. О овима дјелима заповијестима види сав закон и пророци.

41. А кад се сабраше фарисеји, упита их Исус

42. Говорећи: шта мислите за Христа, чиј је син? Рекоше му: Давидов.

43. Рече им: како дакле Давид вага духом назива Господом говорећи:

44. Рече Господу Господу мојему: сједи жени с десне стране, док положим непријатеље твоје подножје ногама твојима?

45. Када дакле Давид назива њега Господом, како му је син?

46. И нико му не могаше одговорити ријечи; нити смијаше ко од тога дана да га запита више.

ГЛАВА 23.

Тада Исус рече к народу и ученицима својима

2. Говорећи: на Мојсијеву столцу сједоше књижевници и фарисеји.

3. Све дакле што вам реку да држите, држите и творите; али што они чине не чините; јер говоре а не чине.

4. Него веку брелена тешка и негодна за ношење, и товари на плећа згодна за ношење, и товари који сједи

људска; а прстом својјем не ће да их прихвати.

5. А сва дјела своја чине да их виде људи: раширују своје амајлије, и граде велике скуте на хаљинама својима.

6. И траже зачеље на говбама и прва мјеста по зборницама,

7. И да им се клања по улицама, и да их људи зову: равни! равни!

8. А ви се не зовите равни; јер је у вас један равни Христос, а ви сте сви браћа.

9. И оцем не зовите никога на земљи; јер је у вас један отац који је на небесима.

10. Нити се зовите учитељи; јер је у вас један учитељ Христос.

11. А највећи између вас да вам буде слуга.

12. Јер који се подиже, понизиће се, а који се понизиће, подигнуће се.

13. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејмери, што затворате царство небеско од људи; јер ви не улазите нити дакле да улазе који би хтјели.

14. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејмери, што једете куће удовичке, и лажно се Богу молите дуго; за то ћете већма бити осуђени.

15. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејмери, што преходите море и земљу да би присвојили једнога, и кад га присвојите, чините га сином пакалице од двоје већније од себе.

16. Тешко вама вођи слијепи који говоре: ако се ко куне првцом ништа је; а ко се куне златом првацијем крив је.

17. Будале слијепе! шта је веће, или злато, или прква која злато освети.

18. И ако се ко куне олтаром ништа је то, а који се куне даром који је на њему крив је.

19. Будале слијепе! шта је веће, или дар, или олтар који дар освети?

20. Који се дакле куне олтаром, куне се њим и свијем што је на њему.

21. И који се куне првцом, куне се њом и онцијем који живи у њој.

22. И који се куне небом, куне се првјестомом Божијем и онцијем који сједи на њему.

23. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејмери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а оставите што је најпретежније у закону:

правду и милост и вјеру; а ово је требало чинити и оно не остављати.

24. Вођи савјени који оцјеђујете комарца а камију прождирете.

25. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејери, што чистите споља чашу и здељу, а изнутра су пуне гнабежа и неправде.

26. Фарисеју савјени! очисти најприје изнутра чашу и здељу да буду и споља чисте.

27. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејери, што сте као окречени гробови, који се споља виде лијени а унутра су пуне костију мртвачијех и сваке нечистоте.

28. Тако и ви споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицејерја и безаконја.

29. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицејери, што знате гробове пророцима и красите раке праведнијих.

30. И говорите: да смо ми били у вјеме својих отаца, не бисмо с њима пристајали у крв пророба.

31. Тијем само сфједочите за себе да сте синови онијех који су побједили пророке.

32. И ви догуните мјеру отаца својих.

33. Змије, породи аспидни! како ћете побјећи од пресуде у огањ паклени?

34. За то ево ја ћу к вама послати пророке и премудре и књижевнике; и не ћете једне побити и распети, а једне бити по зборницама својима и гонити од града до града.

35. Да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведнога до крви Зарије сина Вархакија, којег убиште међу црквом и олтаром.

36. Заиста вам кажем да ће ово све доћи на род овај.

37. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и зашип каменом послане к себи! колико пута хтјех да скупиш чеда твоја, као што кокош скупи пилиће своје под крила, и не хтјесте!

38. Ето ће вам се оставити ваша кућа пушта.

39. Јер вам кажем: не ћете мене видјети одесе док не речете: благодисловен који иде у име Господње.

ГЛАВА 24.

И изишавши Исус ишао од цркве, и приступише к њему ученици његови да му покажу грађевину црквену.

2. А Исус рече им: не видите ли све ово? Заиста вам кажем: не ће остати овдје ни камен на камену који се не ће размјенити.

3. А кад сједше на гори Маслинској приступише к њему ученици на само говорећи: кажи нам кад ће то бити? и какав је знак твојега Домаска и пошљетка вијека?

4. И одговарајући Исус рече им: чувајте се да вас ко не превари.

5. Јер ће многи доћи у име моје говорећи: ја сам Христос. И многе ће преварити.

6. Чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба да то све буде. Али није још тада пошљедак.

7. Јер ће устати народ на народ и царство на царство; и биће глади и помори, и земља ће се трести по свијету.

8. А то је све почетак страдања.

9. Тада ће вас предати на муче, и на вас имена мојега ради.

10. И тада ће се многи саблазити, и друг друга издаће, и омрзнуће друг на друг.

11. И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе.

12. И што ће се безаконје умножити, охладљеће љубав многих.

13. Али који претрпн до краја благо вему.

14. И проповједиће се ово јеванђеље о царству по свему свијету за сједочанство свијем народима. И тада ће доћи пошљедак.

15. Кад дакле угледасте мрзост описујућа, о којој говори пророк Данило, да разумијте:

16. Тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе;

17. И који буде на крову да не силази узети што му је у кући;

18. И који буде у пољу да се не врати натраг да узме хаљине своје.

19. А тешко трудницама и дојилницама у те дане.

20. Него се молите Богу да не буде бжежан наша у зиму ни у суооту;

21. Јер ће бити невоља велика, какова није била од постања свијета до сад ниги ће бити;

22. И да се они дани не скрате, нико не би остао; али избранијех ради скратитиће се дани они.

23. Тада ако вам ко рече: ево оvdје је Христос или ондје, не вјерујте.

24. Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и избране.

25. Ето вам казах најпријед.

26. Ако вам дакле реку: ево га у пустињи, не излазите; ево га у собама, не вјерујте.

27. Јер како што муча излази од истока и показује се до запада, тако ће бити долазак сина човјечијега.

28. Јер гаје је стравна онамо ће се и оровни купити.

29. И одмах ће по невољи дана тијех ступце помрчати, и мјесец своју свијетлост изгубити, и звијезде с неба снасти, и сила небеске погрнуту се.

30. И тада ће се показати знак сина човјечијега на небу; и тада ће пролазити сва пламена на земљи; и угледаће сина човјечијега гдје иде на облачина небеских са силом и славом великом.

31. И послаће анђеле своје с великијем гласом трубним; и сабраће избране његове од четири вјетра, од краја до краја небеса.

32. Од сионве научите се причи: кад се већ весине гране помладе и улистају, знате да је близу љето.

33. Тако и ви кад видите све оно, знајте да је близу код врата.

34. Заиста вам кажем: овај нараштај не ће проћи док се ово све не збуђе.

35. Небо и земља проћи ће, али рјечи моје не ће проћи.

36. А о дану томе и о часу нико не зна, ни анђели небески, до отаца мој сам.

37. Јер како што је било у вријеме Нојево тако ће бити и долазак сина човјечијега.

38. Јер како што пред потопом је-ђаје иде, излазиће му на сусрет. Тако и пијаву, жевљаху се и удаваху до онога дана кад Ноје уђе у ковчег,

39. И не осјетише док не дође потоп.

и однесе све; тако ће бити и долазак сина човјечијега.

40. Тада ће бити два на њави; један ће се узети, а други ће се оставити.

41. Двије ће мљети на жрњенима; једна ће се узети, а друга ће се оставити.

42. Стражите дакле, јер не знате у који ће час доћи Господ ваш.

43. Али ово знајте: кад би знао домаћин у које ће вријеме доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати куће своје.

44. За то и ви будите готови; јер у који час не мислите доћи ће син човјечиј.

45. Ко је дакле тој вјерни и мудри слуга којег је поставио господар његов над својима домањима да им даје храну на оброк?

46. Благо томе слуги којег дошавши господар његов нађе да извршује тако.

47. Заиста вам кажем: поставиће га над свијем имањем својим.

48. Ако ли тај рђави слуга рече у срцу своје: не ће мој господар још за дуго доћи;

49. И почне бити своје другаре, а јести и пити с пијаницама;

50. Доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли.

51. И расјећи ће га напола, и даће му плагу као и лицејерима; ондје ће бити плач и шкрпугт зуба.

ГЛАВА 25.

Тада ће бити царство небеско као десет дјевојака које узеше жишње своје и изиђоше на сусрет женику.

2. Пет од њих бијаху мудре а пет луде.

3. И луде узевши жишње своје не узеше са собом уља.

4. А мудре узеше уље у судовима са жишницама својима.

5. А будући да женик одошци, задријемаше све, и поспапе.

6. А у поноћи стаде вика: ето женика гдје иде, излазите му на сусрет.

7. Тада усташе све дјевојке ове и украсише жишње своје.

8. А луде рекоше мудрима: дајте нам

од уља својега, јер наши жинци хоће да се угасе.

9. А мудре одговореше говорећи: да не би недостајало и нама и нама, боље је идите и трговицама и купите себи.

10. А кад оне отидоше да купе, дође жени, и готове убоше с њим на свадбу, и затворише се врата.

11. А последије добоше и оне друге дјевојке говорећи: господару! господару! отвори нам.

12. А он одговарајући рече им: заиста вам кажем: не познајем вас.

13. Стражите дакле, јер не знате дана ни часа у који ће син човјечји доћи.

14. Јер како што човјек пољажећи дозва слуге своје и предаде им блато своје;

15. И једноме дакле даде пет таланата, а другоме два, а трећему један, свакоме према његовој моћи; и отиде одмах.

16. А онај што прима пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата.

17. Тако и онај што прими два доби и он још два.

18. А који прима један отиде те га закона у земљу и саври сребро господара својега.

19. А по другоме времену дође господар тиха слуга, и стаде се рачунити с њима.

20. И приступивши онај што је примио пет таланата, донесе још пет таланата говорећи: господару! предао си ми пет таланата; ево још пет таланата ја сам добио с њима.

21. А господар његов рече му: добро, слуго добри и вјерни! у малом био си ми вјеран, над могућем ћу те поставити; уђи у радост господара својега.

22. А приступивши и онај што је примио два таланата рече: господару! предао си ми два таланата; ево још два таланата ја сам добио с њима.

23. А господар његов рече му: добро, слуго добри и вјерни! у малом био си ми вјеран, над могућем ћу те поставити; уђи у радост господара својега.

24. А приступивши и онај што је примио један талант рече: господару! знао сам да си ти тврда човјек; жњеш гаје нијеси сијао, и купиш гаје нијеси виђао;

25. Па се побојаш и отидох те сакрих талант твој у земљу; и ево ти твоје.

26. А господар његов одговарајући рече му: али и љениви слуго! знао си да ја кажем гаје нијесам сијао, и купиш гаје нијесам виђао;

27. Требао је дакле моје сребро да даш трговицама; и ја дошавши узео бих своје с добитком.

28. Узмите дакле од њега талант, и подате ономе што има десет таланата.

29. Јер свакоме који има, даће се, и пречећи ће му; а од онога који нема, и што има узеше се од њега.

30. И неваљалога слугу баците у тамну најерају; онда ће бити плач и шкергун зуб.

31. А кад дође син човјечји у слави својој и сви свети анђели с њиме, онда ће сјести на пријестолу славе своје.

32. И сабраће се пред њим сви народи, и размачиће их између себе као пастир што различује овец од јараца.

33. И поставиће овец с десне стране себи, а јарце с лијеве.

34. Тада ће рећи цар онима што му стоје с десне стране: ходите благодјеловени оца мојега; примите царство које вам је приправљено од постања свијета.

35. Јер омадљех, и дасте ми да једем; ожедљех, и напојисте ме; гост бих, и примисте ме;

36. Го *блјаз*, и одјенусте ме; болестан бих, и обифосте ме; у тамници бих, и добоште в мени.

37. Тада ће му одговорити праведници говорећи: Господе! каа те видјесмо гладна, и нахранисмо? или жедна, и напојисмо?

38. Каа ли те видјесмо госта, и примисмо? или гола, и одјенусто?

39. Каа ли те видјесмо болестна или у тамници, и добосмо те бери?

40. И одговарајући цар рећи ће им: заиста вам кажем: кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте.

41. Тада ће рећи и онима што му стоје с лијеве стране: идите од мене проклети у отаџ вјечни приправљени ђаволу и анђелима његовим.

42. Јер омадљех, и не дадосте ми да једем; ожедљех, и не напојисте ме;

43. Гост бих, и не примисте ме; го

31
16. И од тада тражаше згоду да га изда.

17. А у први дан пријеснијех хљебова приступише ученици к Исусу говорећи: Господе! кад те видјесмо глава два или жедна, или госта или гола, или болесна или у тамници, и не пољажисмо те?

18. А он рече: идите у град к томе и томе, и кажите му: учитељ каже: пријемете од ове моје браће, ни мени не учинисте.

19. И учинише ученици како им заповједи Исус, и уготовише пасху.

20. А кад би у вече, сјде за трпезу са дванаесторицом.

21. И кад јеђаху рече им: заиста вам кажем: један између вас издаће ме.

22. И забринувши се врло почеше сваки говорити му: да нијесам ја, Господе?

23. А он одговарајући рече: који умочи са многом руку у заједну онај ће ме издасти.

24. Син човјечји дакле иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда да се није родио онај човјек.

25. А Јуда, издајник његов, одговарајући рече: да нијесам ја, равни? Рече му: ти каза.

26. И кад јеђаху, узе Исус хљеб и благословиши преломи га; и даваше ученицима, и рече: узмите, једите; ово је тијело моје.

27. И узе чашу и давши хвалу даде им говорећи: пијте из ње сви;

28. Јер је ово крв моја новог заједноства која ће се пролити за многе ради отпустања грјеха.

29. Кажем вам пак да не ћу од сад пићи од овога рода виноградскога до оног дана кад ћу пићи с нама новог заједноства.

30. И отпостави хвалу изиђоше на гору Маслинску.

31. Тада рече им Исус: сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у писму стоји: улађају пастира и овец од стада разбојци ће се.

32. А по васкрсенију својему ја идем пред вама у Галилеју.

33. А Петар рече му: ако се и сви саблазне, ја нећу оставити тебе; ја те ћу никад саблазнити.

34. Рече му Исус: заиста ти кажем: ноћас док пијетом не заједна три пута ћеш ме се одрећи.

блјаз, и не одјенусте ме; болестан и у тамници *блјаз*, и не обифосте ме.

44. Тада ће му одговорити и они говорећи: Господе! кад те видјесмо глава два или жедна, или госта или гола, или болесна или у тамници, и не пољажисмо те?

45. Тада ће им одговорити говорећи: заиста вам кажем: кад не учинисте једноме од ове моје браће, ни мени не учинисте.

46. И ови ће отићи у мугу вјечну, а праведници у живот вјечни.

ГЛАВА 26.

И кад сврши Исус све ријечи ове, рече ученицима својима:

2. Знаете да ће до два дана бити пасха, и сина човјечјега предаће да се распане.

3. Тада скупише се главари свештенички и књижевници и старјешине народне у двор поглавара свештеничкога по имену Кајафе;

4. И свеговаше се како би Исуса изпријаваре укватили и убили.

5. И говораху: али не о празнику, да се не би народ побунио.

6. А кад Исус бјеше у Витанији у кући Симона губовога,

7. Приступи к њему жена са свлаеницом мира многоцјенота, и изли на главу његову каа сјеђаше за трпезом.

8. А кад видјеше то ученици његови, расрднше се говорећи: за што се чини така штета?

9. Јер се могаше ово продати скупо и новим дати се сиромасима.

10. А кад разумје Исус, рече им: шта сметате жену? Она учини добро дјело на мени.

11. Јер сиромаше имаће свагда са собом, а мене немаће свагда.

12. А она изливши миро ово на тијело моје за упок ме прихвати.

13. Заиста вам кажем: гаје се год успротивијада ово јеванђеље по свему свијету, казаће се и то за сиомен везин што учини ова.

14. Тада један од дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде ка главарима свештеничким,

15. И рече: шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обресоше градсет сребрника.

35. Рече њему Петар: да бих знао и умријети с тобом не ћу те се одрећи. Тако и сви ученици рекоше.
36. Тада дође Исус с њима у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: седите ту док ја идем тамо да се помолим Богу.
37. И узевши Петра и оба сина Зеведејана заборину се и поче тужити.
38. Тада рече им Исус: жалосна је душа моја до смрти; почекајте овдје, и стражите са мном.
39. И отишавши мало паде на лице своје молећи се и говорећи: оче мој! ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова; га, и побјегава.
40. И дошавши к ученицима нађе их гађе спавају, и рече Петру: зар не могаoste један час постражити са мном?
41. Стражите и молитe се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тјело слабо.
42. Опет по други пут огледе и помоли се говорећи: оче мој! ако ме не мори ова чаша мимоићи да је не пијем, нека буде воља твоја.
43. И дошавши нађе их опет гађе спавају; јер им бијаху очи отежале.
44. И оставивши их отиде опет трећи пут те се помоли говорећи оне исте ријечи.
45. Тада дође к ученицима својим и рече им: једнако ставате и почивате; ево се приближи час, и син човјечи предаје се у руке грјешника.
46. Устаните да идемо; ево се приближи издајник мој.
47. И док он још тако говораше, гле, Јуда, један од дванаесторице, дође, и с њим људи многи с ножима и с копљем од главарара свештеничијех и старјешина народнијех.
48. А издајник његов даде им знак говорећи: кога ја цјеливам онај је; држите га.
49. И одмах приступивши к Исусу рече: здраво, рави! и цјелива га.
50. А Исус рече му: пријатељу! шта гоше руке на Исуса и ухватите га.
51. И гле, један од онијех што бијаху са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари сагучу поглаварара свештеничкога, и одсијече му ухо.
52. Тада рече му Исус: врати нож
- свој на мјесто његово; јер сви који се маше за нож од ножа ће изгинути.
53. Или мислиш ти да ја не могу сад умолити оца својета да ми пошаље више од дванаест легиона анђела?
54. Али како би се испунило што стоји у писму да ово треба да буде?
55. У тај час рече Исус људима: као на хајдука изишли сте с ножевима и код вас сједно учени у цркви, и не ухватисте ме.
56. А ово све би да се збуду писма пророчка. Тада ученици сви оставише га, и побјегоше.
57. А они што ухватихе Исуса одведоше га поглавару свештеничкому Кајафову, гдје се књижевници и старјешине сабраше.
58. А Петар иђаше за њим из далека до двора поглаварара свештеничкога и ушавши унутра сједо са слугама да види свршетак.
59. А главари свештенички и старјешине и сав сабор тражаху лажна свједочанства на Исуса да би га убили;
60. И не нађоше; и према многи лажни свједоци долазише, не нађоше.
- Најпоследње дођоше два лажна свједока,
61. И рекоше: он је казао: ја могу развалити цркву Божију и за три дана начинити је.
62. И уставши поглавар свештенички рече му: зар ништа не одговараш што ови на тебе свједоче?
63. А Исус мучаше. И поглавар свештенички одговарајући рече му: закљешем те живијем Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос син Божиј?
64. Рече му Исус: ти каза. Али ја вам кажем: одесе ћете видјети сина човјечијета гдје сједи с десне стране силе и кле на облацима небескијем.
65. Тада поглавар свештенички раздрије хаљине своје говорећи: хули на Бога; шта нам требају више свједоци? ево сад чусте худу његову.
66. Шта мислите? А они одговарајући рекоше: заслужио је смрт.
67. Тада науцнуше му у лице, и удаарише га по лицу, а једни му даше и прирушке
68. Говорећи: пророчи нам, Христе, ко те удари?
69. А Петар сјеђаше на пољу на дво-

- ру, и приступи к њему једна слушкиња говорећи: и ти си био с Исусом Галилејцем.
70. А он се одрече пред свима говорећи: не знам шта говориш.
71. А кад изиђе к вратима углада га друга, и рече онаима што бијаху ондје: и овај бјеше с Исусом Назаређанином.
72. И опет одрече се с кљетвом: не знам тог човјека.
73. А мало по том приступише они што стајаху и рекоше Петру: ва истину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје.
74. Тада се поче кљети и прекидати да не зна тог човјека. И одмах зацјева пијетом.
75. И опомену се Петар ријечи Исусове што му је рекао: Док пијетом не зацјева три пута ћеш ме се одрећи. И изишавши на поље плака горко.
- ГЛАВА 27.
- А кад би у јутру, учинише вијећу сви главари свештенички и старјешине народне за Исуса да га погубе.
2. И свезавши га одведоше, и предаше га Понтију Пилату судији.
3. Тада видјеше Јуда издајник његов да га осудише раскаја се, и поврати тридесет сребрника главарима свештеничким и старјешинама
4. Говорећи: ја сagriђише што издадох крв праву. А они рекоше: шта ми жарико за то? ти ћеш видјети.
5. И бацивши сребрнике у цркви изиђе, и отиде те се обеси.
6. А главари свештенички узевши сребрнике рекоше: не ваља их метнути у провину хазну, јер је узето за крв.
7. Нето се договорилише те купише за њих лончареву њиву за гробље gostима.
8. Од тога се и прозва она њива крвна њива и до данас.
9. Тада се изврши што је казао пророк Јеремија говорећи: и узеше тридесет сребрника, пијену цијењенога кога су цијенили синови Израилјеви;
10. И дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ.
11. А Исус стаде пред судијом, и запита га судија говорећи: ти ли си цар Јудејски? А Исус рече му: ти кажеш.
12. И кад га тукаху главари свештенички и старјешине, ништа не одговори.
13. Тада рече му Пилат: чујеш ли шта на тебе свједоче?
14. И не одговори му ни на једну ријеч тако да се судија дивљаше врло.
15. А о сваком празнику *пасхе* бијаше обичај у судије да пусти народу по једнога сузњава кога они хоће.
16. А тада имаху знатнога сузњава по имену Вараву.
17. И кад се сабраше, рече им Пилат: кога хоћете да вам пусти? Вараву или Исуса прозванотога Христа?
18. Јер знадијаше да су га из заклети предали.
19. А кад сјеђаше у суду, поручи му жена његова говорећи: немој се ти ништа мијешати у суд тога праведника, јер сам данас у сну много пострадала њега ради.
20. А главари свештенички и старјешине наговораше народ да ишту Вараву, а Исуса да погубе.
21. А судија одговарајући рече им: кога хоћете од ове двојице да вам пусти? А они рекоше: Вараву.
22. Рече им Пилат: а шта ћу чинити с Исусом прозванијем Христом? Рекоше му сви: да се расапне.
23. Судија пак рече: а каква је зло учинио? А они из гласа повикаше говорећи: да се расапне.
24. А кад видје Пилат да ништа не помаже него још већа буна бива, узев вољу те ум руке пред народом говорећи: ја нијесам крив у крви овога праведника: ви ћете видјети.
25. И одговарајући сав народ рече: крв његова на нас и на дјецу нашу.
26. Тада пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да се расапне.
27. Тада војници судијни узеше Исуса у судницу и свупише на њ сву чету војника.
28. И свукавши га обукоше му скрелетну кабанцију.
29. И одлежавши вијенац од грња метнуше му на главу, и дадоше му трску у десницу; и клекувши на колена пред њим ругаху му се говорећи: здраво, цар Јудејски!
30. И пљунувши на њ узеше трску и бише га по глави.
31. И кад му се наругаше, свукоше с њега кабанцију, и обукоше га у ха-

љине његове, и поведоше га да га ра-
зину.

32. И измазећи најбоше човјека из
Кирије по имену Симона и назјераше
га да му понесе крст.

33. И дошавши на мјесто које се зо-
ве Голгота, то јест коштурнина,

34. Дадоше му да пије оцаг помје-
пан са жучи, и окусивши не хтје да
пије.

35. А кад га распеше, раздијелише
хаљине његове бацивши коцке;

36. И сјеђаху ондаје те га чуваху.

37. И метнуше му вишне главе криви-
цу његову написану: ово је Исус цар
Јудејски.

38. Тада распеше с њим два хајду-
ва, једнога с десне а једнога с лијене
стране.

39. А који прољаваху хуљаху на њ
мапући главама својима,

40. И говорећи: ти који првину раз-
ваљујеш и за три дана начињаш по-
мози сам себи; аво си син Божиј, сиђи
с крста.

41. А тако и главари свештенички
с бљженицима и старијинама под-
смјивајући се говораху:

42. Другама поможе, а себи не може
помоћи. Аво је цар Израјљев, нека
сиђе сад с крста па ћемо га вјеровати.

43. Он се уздао у Бога: нека му по-
може сад, ако му је по вољи, јер гово-
раше: ја сам син Божиј.

44. Тако исто и хајдучи разапети
с њим ругаху му се.

45. А од шестог сахата би гама по
свој земљи до сахата деветог.

46. А око деветог сахата повика Исус
иза гласа говорећи: Или! Или! лама
свахтани? то јест: Боже мој! Боже
мој! за што си ме оставио?

47. А неки од ондјех што стајаху он-
да чувши то говораху: овај зове Илду.

48. И одмах отрча један од њих те
узе суђењ, и напуни оцаг, па натече
на трску, те га појаше.

49. А остали говораху: стани да ви-
димо хоће ли Доћи Илија да му по-
може.

50. А Исус опет повика иза гласа, и
пусти душ.

51. И гле, завјес црвени раздијри се
на двоје од горњег краја до доњег; јех и сјеђаше на њему.

и земља се потресе, и камење се рас-
паде;

52. И гробови се отворише, и усташе
многа тијела светих који су похрали;

53. И изишавши из гробова по нас-
ренију његовом уђоше у свети град
и показаше се многима.

54. А калетан и који с њим чуваху
Исуса видјевши да се земља тресе и
шта би, подлашше се врло говорећи:
заиста овај бијаше син Божиј.

55. И ондаје бијашу и гледаху из да-
лека многе жене које су ишле за Исусом
из Галилеје и служиле му.

56. Међу којима бијаше Марија Маг-
далина и Марија мајка Јаковљева и
Јосифина и мајка синова Зеведејевих.

57. А кад би у вече, дође човјек богат
из Аримагеје, по имену Јосиф, који је
такођер био ученик Исусов.

58. Онај приступивши к Пилату замо-
ли га за тијело Исусово. Тада Пилат
заповједи да му даду тијело.

59. И узевши Јосифе тијело зави га у
цвјетно чисту;

60. И метну га у нови свој гроб што је
био ископао у камену; и наваливши ве-
лики камен на врата од гроба отиде.

61. А ондаје бијаше Марија Магдалина
и друга Марија, и сјеђаше према гробу.

62. Сутрадан пак по петку сабраше
се главари свештенички и фарисеји
код Пилата,

63. И рекоше: господару! ми се опо-
менуемо да овај лажа каза још за жи-
вота: послате три дана устају.

64. За то заповједи да се утврди гроб
до трећег дана да не дођу како уче-
ници његови ноћу и да га не украду
и не кажу народу: уста из мртвијех; и
биће пошљедња пријевара гора од
прве.

65. Рече им Пилат: ево вам страже,
па идите те утврдите како знате.

66. А они отишавши са стражом утвр-
дише гроб, и запечатихе камен.

ГЛАВА 28.

А по вечеру суботном на осветак пр-
вога дана недеље дође Марија Магда-
лина и друга Марија да огледају гроб.

2. И гле, земља се затресе врло; јер
аиђео Господњи сиђе с неба, и присту-
пиши однаш камен од врата гробни-
ца; и сјеђаше на њему.

3. А лице његово бијаше као мучња, и
одјело његово као снијег.

4. И од страха његова уздркташе се
стражари, и постадоше као мртви.

5. А аиђео одговарајући рече женама:
не бојте се ви; јер знам да Исуса рас-
петога тражите.

6. Није овађе: јер устаде као што је
казвао. Ходите да видите мјесто гађе
је лежало Господу.

7. Па идите брже те кажите ученици-
ма његовијем да је устао из мртвијех.
И гле, он ће пред вама отиди у Гали-
леју; тамо ћете га видјети. Ето ја вам
казам.

8. И изишавши брзо из гроба са стра-
жом и радости великом потеклоше да
јаве ученицима његовијем.

9. А кад иђаху да јаве ученицима ње-
говијем, и гле, срете их Исус говоре-
ћи: здраво! А оне приступивши ухва-
тише се за ноге његове и поклонише
му се.

10. Тада рече им Исус: не бојте се;
идите те јавите браћи мојој нека иду
у Галилеју; и тамо ће ме видјети.

11. А кад иђаху, гле, неки од стража-
ра јесам достојан сагнути се и одрјени-
ти режена на обући његовој.

8. Ја вас кршћавам водом, а он ће
вас крстити Духом светијем.

9. И у то врјеме дође Исус из На-
зарета Галилејскога, и крсти га Јован
у Јордану,

10. И одмах измазећи из воде видје
небо гађе се отвори, и Дух као голуб
сиђе на њ.

11. И глас дође с неба: ти си син мој
љубазни који је по мојој вољи.

12. И одмах Дух изведе га у пустињу.

13. И би ондаје у пустињи дана четр-
десет, и куша га согона, и би са змеј-
рињем, и аиђеи служашу му.

14. А пошто предадоше Јована, до-
ђе Исус у Галилеју проповиједајући
јеванђеље о царству Божијем

15. И говорехи: ииђе вршише и при-
ближи се царство Божије; покајте се
и вјерујте јеванђеље.

16. И ходехи покрај мора видје Св-
та многа јачи од мене, пред ким ја ни-

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАРКУ.

ГЛАВА 1.

Почетак јеванђеља Исуса Христа си-
на Божијег.

2. Као што стоји у прѢоба: ево ја
шаљем аиђеа својега пред лицем тво-
јијем, који ће приправити пут твој пред
тобом.

3. Глас онога што виче у пустињи:
приправите пут Господњи, поравните
стазе његове.

4. Појави се Јован крстењак у пусти-
њи, и проповиједајући крштење пока-
јања за опроштење грјеха.

5. И излажаше к њему сва Јудејска
земља и Јерусалимљани; и кршћав-
аше их све у Јордану ријеци, и испови-
јаху грјехе своје.

6. А Јован бијаше обучен у хамиљу
длаку, и имаше појас кожан око себе;
и јеђаше скакавце и мед дивљи.

7. И проповиједаше говорећи: иде
за многа јачи од мене, пред ким ја ни-